

מלכנו" (פעם אחת), "הוא אלוקינו". בחרוזת הש"ץ של שחרית נשאר לעמוד עד אחריו "מסוד חכמים". לא התרומות בברכת "מן אברהם". אחרי קדושה התיאשב אחורי הקטע וובכן יתקדר".

לפני קריאת-התורה הכרינו הגראי הרוב משה פנחס כי על הסדר במפורט, בהכנות לתקיעות ובעת התקיעות, שלא יעמוד על הפסלים וכדומה, וסיים בנוסח הירושע, שידעו איפה עומדים ולפניהם מי עומדים.

בשנ��רא א"ש לעלות לTORAH היל ובירדי שני הסידורים והשפירות. מפעם לפעם עזר בדרכו והמתן עד שם המזוכרים הולכים אחורי ונושאים את הפ"נים יצליחו לפלא עצמאם דרכ ב תוך הרוח הנורא. את אמרות המפטיר יוכל לשמעו כמעט בכל בית-הכנסת. אחרי המפטירפתח את הסידור עם דאי'ח ואחת סיורו להכנה לתקיעות. לפני שהתחילה ב"למנצח" הטהובב לזראות האם גיסו הרש"ג עומד לימיינו והרב יוסף מנחם מענדל טנגבוים לשמאלנו. סייר את חבילות הפ"נים, משך את הטלית שעליו באופן שתכסה גם את החבילות ושהה בר' משך זמן. אחר-כך סייר קצת את הטלית, באופן שהחזק בה בשתי ידייו ונולדה רק פניו החק, והחל לומר "למנצח". ושוב ביסה עצמו בטלית עד שישימו לו מוך ז' פעמיים. אחר-כך אמר את הפסוקים ("מן המיצר וגנו") בקול רם, וכששים לאומרים התכסהשוב בטלית. אחרי כמה דקות סייר הטלית בר' ששולוי היו מעל לאחינו החק והחל לומר את הברכות הוציא את אחד השופרות (המוניחים מתחת למפיות שלפנינו. הפעם לא עסק בסידור השופרות והמפיות) אחוי בידו הדימנית ותקע הרוב טנגבוים הרי "מקראי" באבעו. בין סדר לטזר התכסה בטלית למשך זמן. חלק מן התקיעות האחרונות ארוך משך זמן עד שתקע אחר-כך אמר את הפסוקים ("אשרי העם וגנו") כאשר מפסיק לפסוק גובר קולו. אחר-כך פתח באמירות "אשרי יושבי

ליל א' דראש-השנה; א"ש נכנס לתפילת ערבית כשבידו סידורו ותהלים 'אהל יוסף יצחק השלם' (עם "vhel אוֹרָא") החתיישב במקומו ובמשר' בימה דקוט אמר תהילים. בית-הכנסת מלא מפה בפה, במקומות ישיבה ומקומות עמידה (בגלל העזיפות מעמידים בשנים האחרונות בערך המזרחי שלוחן ארוך העוצרת את הדוחפות. כן הותקנה בימה מיוחדת עבור א"ש כדי שככל הקהל יוכל לראותו). אחר-כך התפללו תפילת ערבית ארך לפני לא רמז א"ש בידו – כפי שנוהג בדרך כלל – שישיון "אביינו מלכנו". אחרי התפילה בירך את כולם בברכת "גוט יום טוב". בישיצא ללכת לבתו פנה אל ר' זושא ווילימובסקי, שעמד ליד הפתח של סלה, ואמר לו: "גוט יום טוב, לשנה טובה כתוב וחתם".

יום שלישי, א' דראש: משעות הבוקר המוקדמות כבר החלו המקומות שביב הבימה להיות מלאים. ובין הקדימות לבודא כדי לחפש מקום קרוב על-מנת שיוכלו לשמעו את המפטיר ולראות את א"ש בעת התקיעות (מקומות היישיבה נשאו פניו), ביוון שנמכרו כבר לא"ש וחלקם מיועד עבור האורחים הרבים שבאו מכל קצוויי תבל), בשעה 05:00 לערך הגיע א"ש מביתו ולתפילה שחרית נכנס בשעה הרגילה כשвидו האחת סיורו, סיור עם דאי'ח ותהלים "vhel אוֹרָא", ובידיו השני קלין עטופים במפיות. אחורי הולכים המזוכרים הרוב יהודה לייב גורנו והרב בנימין קלין כשהם נושאים ארבע חבילות עם פ"נים שאותם מניהים אחר-כך, בעת התקיעות, על הבימה). א"ש הגיע למקומו והכניס את השופרות בתוך הסטנור והמזוכרים הניחו את חבילות הפ"נים על שולחן שהובן בסמור ל.

לפני התפילה הורה בידו שישיון "אביינו מלכנו" (ג' פעמיים). בתפילה הורה לשיר "האדרת והאמונה", "אתה בחורתנו", "אביינו

אחריו מנהה יצא לחזר לאמירת "תשליך" כשהסידור בידו. השנה סודרו שני פתחים, אחד לבנינה ואחד לעזיה. א"ש עמד לעד צפון, אמר סדר "תשליך" ובסיומו ניער את שולי הטלית-קטן כשהוא אוחז במקומם הקשורים.

לל ב' דר'ה: קודם תפילה ערבית המתайн ר' יב. בגין-עדן-התחתון וכשא"ש יצא מהדרו בקש חלה ברכה לרפואה שלימה עברו דודתו, א"ש בירכה ברפואה שלימה ונכנס חורה לחדרו וירד לתפילה ערבית בעבר רביע שעיה. קודם התפילה הורה לשיר "אבינו מלכנו" (ב' פעמים) בתפילה עצמה אמר את הקדושים [יארכיטיט גיטו], הרכנית שיינא הי"ד,บทו העצירה של כ"ק אדרמוי מהורי"ץ נ"ע, שהובלה לבשנות טרבלינקה בשנת תש"ג, אחרי התפילה התחליל ר' זושא ווילימובסקי לשיר וא"ש רמו בידו להגברת השירה.

הלילה שלח א"ש לר' משה ירושלטסקי – האחראי על "הכנות אורחות" – שני פירות לברכת "שהחיינו". אחד מהם היה רימון.

יום רביעי, ב' דר'ה גם היום הגיע א"ש ל-577 בשעה 09:30 בערך ובשעה הרגילה נכנס לשחרית עם הסידורים והשופרות ואחריו המזוכרים עם הפ"נים. לפני התפילה רמו בידו שישירו "אבינו מלכנו" (ב' פעמים). בתפילה אמר את הקדושים. הורה לשיר בתהדרת והאמונה", "אתה בחורתנו" ו"אבינו מלכנו". גם היום נשאר לעמוד בחורות הש"ע עד אחרי "מסודר חכמים" אך היום לא התווסף ממוקומו בסיום אף אחת מן הברכות. אחרי קדושה התישב אחרי "אתה קדוש".

קדום מפטיר ולפניהם שנקרה לעלות כבר פנה לכלת אל בימת הקရיאה – כשבידו ב' הסידורים והשופרות ואחריו המזוכרים עם הפ"נים – בכדי לומר את החצי קדיש. אחר-

ביתקר" ולבש תחת הטלית את העזיף שהי' עוטף את השופרות, ורמו לרב ענניםים שיקח את השופר שתקע בו (ובו תקע הלה את התקיעות דמעומד). אחר-כך ירד מן הבימה כשבידו ב' הסידורים וב' השופרות (אחד מהם בצעע שחור) ומטפחת לבנה ואדומה, ואחריו המזוכרים ובידיהם חבילות הפ"נים. א"ש עלה על הבימה והכניס את השופרות למגירות הסטנדר, ואז הסתובב והביט על כל הקהלה. אחר-כך התישב עד לאחרי הקריש בתפילה העמידה התפלל בארכיות, כרגע בימים נוראים.

בחזרת הש"ע של מוסף התישב אחרי "מסודר חכמים". בסיום הברכות התווסף מכסאו לעניית אםן. ביזנתה תוקף נעמד עד לקטע "חמול על מעשיך". ב"עלינו לשבח" נעמד והביט על החוץ וכברע כשהלה אמר "וְאַנֶּנוּ כּוֹרָעִים". כשהתרומות מכריעו הביט על החוץ והתיישב בא'וחילה לה-לא-לא". נשאר יושב עד סוף ברכת "מקדש ישראל ויום היכרון" ומאו עד סוף התפילה נשאר עומדת. באמצע הקטע של "אתה נגליות" ירד מהבימה עברו הכהנים העולים עלי' לדוכן, באמירת "היום תאמצנו", שנגנים ניגן אביו נ"ע, הורה בידו לשיר, אחרי התקיעות האחרונות – שאחרי תהילים – אמר לכחניים "יישר כח" (עד או לא דבר) ועלה חורה לבימה, הוריד את העזיף שלבש אחרי התקיעות ועטף בו את ב' השופרות. לפני שירד את הבימה שאל את המזוכיר הרילג'ן האם אמרו כבר משניות, וכשענה בחוב פנה לצעת מבית-הכנסת. בדרכו חיפש את הרוב זושא ווילימובסקי וחץין אליו. הלה התחול לשיר וא"ש רמו בידו הcker להגביר את השירה. אחרי כמה דקוטה שהי' בחדרו יצא לבתו.

בשנובע לתפילה מנהה הורה בידו לשיר "אבינו מלכנו" (ב' פעמים). בתפילה עצמה הורה לשיר ב' "אתה בחורתנו" וב' "אבינו מלכנו" (פעם אחת).

הסטודנט, ואנו הסתווב והביט על כל הקhal. אחר-כך התוישב עד לאחרי הקדריש. בחורות הש"ץ של מוסף התוישב אחרי "זכרנו לחיים" עד ל'זונתנה תוקף". בסיום הברכות לא התוומם מכassoc לעניית Amen. ב"הוא אלקינו" רמז לשיר. אחרי קדושה עמד עד לקטע "זובנן יתקדרש", ההנאהה ב"עלינו לשבח" כבאים הראשון. ב"אוחילה לא-ל'" התוישב עד ברכת "מקדש ישראל ויום חכבורן" ומאו עד סוף התפילה נשאר עומד. בקטע "אתה נגילתך" ירד מהבימה עבורי הכהנים העולים עלי' לדוכן. בסיום התפילה אמר את הקדרושים ואחר-כך אמר לכהנים "ישר כוח", סייר את השופרות יחר עם המטפחת לבוש בשעת התקיעות. ר' וושא ווילומבטסקי התחליל לשיר ואדר"ש רמז בירדו להגברת השירה.

תפילה מנהה התפללו בואל למעלה. בכנסיה חףץ אדר"ש להכנס למקומו דרכ' הפزوדור והדלת השנייה, אך מכיוון שהי מלא נכנס דרך הדלת הראשונה (וגם יצא שם בטioms התפילה), לפני התפילה רמז לשיר "אביינו מלכנו". בתפילה אמר את הקדרושים ורמז לשיר ב"אתה בחרתנו" וב"אביינו מלכנו".

בשעה שבע נכנס להתוועדות, נטל ידיו הק' לסעודה ורמז לרוב מרדכי טעלעשטענסקי להכrown שמי שלא נטל ידיו יכול עדין ליטול. ציווה לנו: ניגון הבعش"ט, המגיד ואדרמ"ר הוזקן (ג' תנויות), ניגון מאדרמ"ר הוזקן ("אביינו מלכנו"), ניגון מאדרמ"ר האמציעי (קאפעליך), ניגון מאדרמ"ר העmach-צרך ("ימין ה"א") ניגון מאדרמ"ר מהר"ש (לכתחילה ארביבער) ניגון מאדרמ"ר מהירוש"ב (הכנה) ניגון מאדרמ"ר מהורי"ץ (היביגוני) ומבק' אדרמ"ר שליט"א ("אתה בחרתנו"). ציווה לנו: ניגון שלפני מאמר ואמיר מאמר ד"ה "מן המיצר".

בניגונים שבין השיחות רמזו בראשו ה'קה להגברת השירה. אמר לרוב דוד ראסקון ולבננו

כך עלה למפרט. קריית ההפטורה בלחש אך בקהל הנשמע לעומדים קרוב. בעת קריית ההפטורה בכחה קצת, הצפיפות והדוחק כבויים一同. בשיסים ברכות ההפטורה הסתווב לראות האם גיסו הרש"ג עומד למים והוא רב טננבוים לשמאלו. אחר-כך התחליל לסדר את השופרות והמטפחות. הפעם היו חמיש מטפחות וזה ה'רי סיידן: מטפהת (צעיף לבן) גודלה, עלי' מטפהת לבנה (שקבפה) עלי' הניח שלושה שופרות (היום לא ה' השופר החחור ורק השופר הרגיל). את השופר הלמן – שבו תקע – הניח לימייניג, ובין השופרות שם את המטפחת האדומה. מעלייהם הניח מטפהת לבנה רגילה ומעלי' מטפהת חדשת. את הכל עטף במטפחת הגדולה המונחת ראשונה. בשיסים הרים את הטלית כדי לכנות עצמו עם הפניים ואנו נפלת ממנו כל הטלית אך מיר סיירה במקומה. שהה עטוף בטלית משך ומן מעל הפנינים. אחר-כך החזיק את הטלית בשתי ידייו באופן שرك פניו ה'ק' נראו והחל ב"למנצח", ושוב ביטה עצמו עד שישימו לאומרו ז' פעמים. או התרומות ושוב סייר את הטלית באופן שرك פניו ה'ק' נראו והחול באמרי הפסוקים ("מן המיצר וגו"). אחרי הפסוק האחרון שוב התכסה למשך ומן ואחר התרומות וסייר את הטלית, והויר את ב' המטפחות ושם אותו על חבילות הפנינים, אמר את הברכות ותקע. הרבה טננבוים ה'ר' "מקורי" באצבעו. בין סדר תקע התכסה בטלית. היום היו התקיעות ללא מניעות. בסיום אמר את הפסוקים ("אשרי העם וגו") כאשר מפסיק לפסוק גובר קולו. אחר-כך פתח באמירתה "אשרי יושבי ביתך", לבש את העזיף החדש וסייר את השופרות באופן שונה לפני התקיעות. את השופר בו תקע לחך הרוב טננבוים (لتקיעות דמעומר) אחר-כך ירד מהבימה כשבדיו הסייעים והשופרות ואחריו המזוכרים עם חבילות הפנינים. עלה על הבימה והבניס את השופרות למנורית למוניות

והתחליל לצלם, אמר לו אד"ש שמאחר ושמו "יוסף" הרוי זה סימן שיש לו על מה להוספיק וצריך להוספיק. בסיום החלוקת בירך אד"ש ברכה אחרונה וקדום עצתו התחליל לנגן "ופרעת".

יום חמישי, ג' תשרי, צום גדריה, בברוך יוזד אד"ש לבית-הנכשת למטה בשיבו ר' סדר הסליחות. באמצעות אמרית הסידור הילך המזוכר הרוב גורנו להביא את הסידור של אד"ש לאמרית "אבינו מלכנו". ב"אבינו מלכנו" רמו אד"ש שישירו. אד"ש נשאר לקရיאת-התורה. קראו בספר-תורה של מישת. כשסיימו לגולל את הספר-תורה ורצה המגברי ליקום עם הספר לפניו קרייש "תקבב" אך הגברים הורו לו לשבת, ואד"ש שאל בתמייה: יש מנין? כשענו בחיזוק הילך אד"ש למקוםו של הבימה ואחר-כך אמרו קדיש "תקבב" והכניסו את הס"ת לארון-הקודש. לתפילה מנהה נכנס בשעה 10:2. אד"ש עלה למפטיר, כרגיל.

אחרי תפילה ערבית שהה אד"ש משך ומן בחרדו. בשיצא עמד שם הצלם ר' לוי יצחק פרידמן ואד"ש שאל אותו מודע הוא איינו הולך לשבור את העצם. בשלה ענה שכשם שאד"ש עודיעין אם כך גם הוא יכול לעמוד, אמר לו אד"ש: אבל אתה עובד קשח! הלה השיב: הרבי עובד קשה יותר... אד"ש חיון ופנה לכלכת לבתו.

יום שישי, ד' תשרי, על דוחות שהתקבלו ביום אל"ו הוואיל לענות: "נת' ות'..." ודבר בעתו - ביום ד"חמצאו" ו"הייתו קרוב". קירוב (התגלות) המאואר אל הניצוץ, אובייר עה"צ".

אחר העזרה, כאשר אד"ש חור מביתו, דיבר עם מר הנרי ליד הפתח של 777. כשהשנכנס לגן-עדן-התחתון הסתווב והביט לטור החולק הקטן, קרא לר' זושא ווילימובסקי ואמר לו תוך שהוא מרים ידיו למעלה

* ראה בפנים הספר סיע' 59 ואילך, בכיאור הוספה זו.

לומר "לחיים". ר' ד. פ. חש שלא בטוב ויצא באמצעו. אד"ש הביט כל הזמן ובשרי ליביל ביסטריצקי עמד על-ידי מקומו שאל אותו אד"ש בידו מה קרה? הר' ביסטריצקי דבר עס אד"ש ואחר-כך ניגש הרופא הד"ר ר' אברהם אבא זעליגסון ומסר לאד"ש על בריאותו שהכל בסדר. אחר-כך שוב ניגש הר' ביסטריצקי לאד"ש ומסר כ"ל.

בין השיחות הורה אד"ש למזכיר הרוב יהודה ליב גונר שיבוא את בקבוק המשקה שהי' בהתוועדות שבת-مبرכים ורב ר'ה, עבר עם היין שבכוסו וקרא לר' משה ירושלבסקי ונמנן לו את החלות והםים ובקבוק המשקה.

ציווה לנו: ניגון הכהנה, ניגון אדרמור' חזקן (ד') בכות. באה הרביעית פעם א' ניע ושורץ.

הורה לרמ"ד טעלעשטוסקי להזכיר אודות הסדר, ברך ברכת המזון, התפללו ערבית ואחר-כך הבריל על הכסות. לפני שהתחילה להחלק כס של ברכה אמר: אם לא ייחי מאורון ויהיו דחייפות, כדי למנוע אי נעימות ורעש מימי ומהולת, יצא למנוח מומונים בכל פינה ושהם יחולקו, ואו ימנעו עניינים בלתי רצויים, או שייחי" סדר ואורגנן. יש לכם שתי ברירות ותבחרו ברכונכם. אחר-כך אמר: תמן עשרה גבאים וatan להם על- מנת לחלק.

הרוב מרדכי מענטליך מילא את הגביע בין ואד"ש התחליל לחלק כס של ברכה. בניגונים כמעט ולא רמו בידו להגביר את השורה, מלבד בניגון "הילו את ה' כל גוים וגוו'" שסמן בידיו. במהלך החלוקת חירק להרבה מן העוברים והרבה אף דיברו עם אד"ש. אחד ביקש בשביל משחו ואד"ש לפק בקבוק ריק ומילא אותו בין מגביעו ואמר לו שיחלק את זה לנכדים ולזקן. כשהחצלים ר' יוסי מלמד (מה"אלגעמינער זשורהנאלא") נעמד ליד הצלם ר' לוי יצחק פרידמן

אמר ב��ול שתי פסקאות האחורונות. בסיום התפילה כשבפתח את התהילים שהונח לפניו לאמירת השיעור היומי, ראה כי התהילים הזה חסר ופנה אל מ. א. וביקש תהילים אחר. הלה נתן לאד"ש סידור קטן שבסופו יש אחר. הלה נתן לאד"ש לומר את השיעור התהילים. כשהסיטים אד"ש לומר את השיעור היומי פנה שוב ובקיש תהילים שבסוף נדרס הלהת לאמרות ג' הפרקים. אחרי התפילה התחיל ר' וושא ווילימובסקי לשיר אך אד"ש לא הגיב.

מנחה בשעה הרגילה. ב"אבינו מלכנו" רמז לשיר. אחרי התפילה רמז שישירו תפילה שהונחו מעל סיורו.

התוועדות לרוגל וא"ז תשרי. אד"ש נכנס בשעה 9. הרב מרדיי מענטליך מילא את הגביע, חציו בין רגיל וחציו בין הנשאר מכוס של ברכה ממוציאי ראש-השנה. בעת הניגונים רמז אד"ש בראשו ובידו להגברת השירה, מחה כפים ורמז – בחזון – לכמה אנשים לומר "לחוים". לאחר רמז שייאמר "לחוים" פעמיים. בהתוועדות נכח אנשי הקונסוליה הישראלית ואד"ש חיך אליהם בשאמרו "לחוים".

בין השיחות ניגש הרב יאלעט, דיבר עם אד"ש שכן מסר פתק. אד"ש הבניס את הפטק לכיסו וכשידיבו הסטיר בידו את המיקרופון. ניגש גם הרב פינחס הירשפונג, דיבר עם אד"ש ואחר-כך לחץ ידו. אחרי השיחה בה אמר אד"ש סיום הסתובב אליו ודייבר. הרב הירשפונג אמר שיש לו מקו על הרמב"ם שדורב בשיחה הקודמת, ואד"ש אמר לו שאדרבה, שיעלה את זה על הכתב ובינתיים יקיים מצות צדקה.

באמצע הביא רשות' העכט (סידני) חבילת Dolalair ו אמר "לחוים" לאד"ש. ניגש גם הרשות' קובלסקי ו אמר "לחוים" ו דיבר עם אד"ש במשך כמה דקות. ניגש גם הרב שמחה עלברג ו דיבר עם אד"ש כמה דקות. בסוף ההתוועדות נתן אד"ש לכל טנקייט

בתנועת תמייהה: "פארוואס זייט איר איזוי פאָר חלומט?". ר' וושא התחיל לשיר ואד"ש רמז בראשו להגברת השירה.

כאשר אד"ש הי' צעריך להיכנס לתפילת מנחה עמדו בחורים בפווודו ואד"ש המתין מעט עד שפינו מקום מעבר.

שבת פרשת וילן, ה' תשס"ה בוקר הגיע ל-5:57 מביתו בשעה 5:55. בשגעע אמר שבתותעודות ידבר על הרשי' בפסקוק "אל תיראו ואל תעריצו וגנו". בתפילה רמז לשיר ב"האדרת והאמונה", וכן ב"הוא אלוקינו" (שבקדושת מוסף). קראו בספר-תורת של מشيخ.

אחרי התפילה התוועדות – בשעה 1:30. בין הניגונים רמז לר' זלמן שמערלינג (מתל-אביב) שיאמר "לחוים" וחיך אליו. כך גם למפרופ' רוזנבלום. בניגונים רמז בראשו להגברת השירה. בהתוועדות זו נתן משקה לאנצברו לבר-מצווה, וכן לר' דוד ראסקין עבור המשיבה של צאי. בסיום ההתוועדות נתן לר' משה ווילימובסקי את המונוטה שהיו על השולחן – עבור "הכנסת אורחים". ההתוועדות הסתיימה בשעה 4:30. אחרי מנוחה לא התחיל לנגן.

בשעה 8 נכנס אד"ש לתפילת ערבית והחפלל לפניו העמוד (יארעיט אמו הרבנית חנה נ"ע) אחרי התפילה הבדיל הרב דובער חז על היין. אד"ש חיכה שיאמר ברכה אחר-כך אחרונה ורמז לו בידו שישב. אחר-כך הסתובב לכיוון ר' וושא ווילימובסקי וחיך אליו, הלה התחל לשיר ואד"ש רמז בידו להגברת השיר, כשהוא אומר לבולם "א גוט וואך". גם כשהלך אד"ש לבתו התחל ר' וושא לשיר ואד"ש רמז בידו להגברת את השירה.

יום א', וא"ז תשס"ה, שנכנס לתפילת שחרית סייר את רצעת התפילין על בף היד ואמר "אייזהו מקום". התפלל לפניו העמוד. בתחילת "אבינו מלכנו" רמז לשיר ובסומו

בשעה 5:50 הגיעו אד"ש מביתו, נכנס לחדרו ובכעоро כמה דקות יצא כשבידיו העופף לבפרות, אותו מסר לשוחט הרוב ישראלי שמעון קלמנסן ("ווערד האסידער" הנציג השנה סדר חדש: אף אחד לא הורשה להתקרב אל מקום הטבאה - שם מוסר אד"ש את החרגול לשחיטה ומכסה את הדם אחר-כך - ולכן יכול יותר יותר אנשים לחזות בפרק מההדרכה ואפילו מהכביש). אד"ש נסע למקום זה וחזר כעבור שעה. בשעה 5:30 נבוס לתפילת שחירות כשהוא לבוש בטלית ועטור בתפилиין.

אחרי התפילה חילק אד"ש לעקאת שהוא מחל לכל אחד "לשנה טובה ומתקה" ("ווערד האסידער" החליט שהשנה לא יהיה צריך לעמוד זמן רב בתור לעקאתה: בשעות הבוקר תפסו מקומות וכל אחד קיבל כרטיסים. חולקו אלפיים וחמש מאות כרטיסים. ראשונים הורשו לעBORו אלו הנוסעים למבקרים והנוסעים למקומות מרוחקים. החלוקה הייתה בקצב מהיר, כאשר איש בשעה). השנה חילק בדרך כלל חתיכות שלמות, ולא שבר אותן, בלבד לייחדים. לאלו שהיו אמרום לנסוע למקוםות אחרים נתן חבילת מוכנה. בין העוברים גם רב אחד שהיה צורך ואמר לאד"ש שמנגנו לו מרירה לפניהם "כל נdryי" אך השנה לא יוכל להנוגן בכך כל עידותו, במילא מבקש הוא שאד"ש יברכו. אד"ש יברכו שיצליח (אחר-כך סייף שמאחור יותר והוא התקשר לפרעויידענט של בית-הכנסת שלו להודי שלא יוכל לדrhoש. בעודם מדברים בטלפון החל לדבר בעוראה תקינה והפרויידענט אמר לו: הורי אתה יכול לדבר בעמך וכן הד'). במהלך החלוקה מסר אד"ש סך של מאה דולר (בחמש שטרות של 50) לכמה עסקנים שיסדו (לאור דבריו אד"ש בהתווועדות ר' ר' ווים שאחר-כך קרע סיוע למשפחות מעוטי יכולת (הקשר נקראת "חברה שמחה שבת ווועט"), לסייע למשפחות לקניית ערבי שבת

חבריות Dolares על-מנת לחלק לכל אחד מהקהל שני Dolares. כן חילקו מעטפות ופתחאות עבור המגビיה. באמצעות ניגש מושך קאטע, המועמד לראשות עיריית נו-יורק, יחד עם צוות מלויים. הם דיברו עם אד"ש ואד"ש בירך אותו בשנה טובה ונתקן לו Dolares על-מנת לחלק בין עוריו.

ציווה לנו: לבתיחה אריבער, "הושיעו את עmr", "ופרצת", "ויעט ויעט". אד"ש בירך ברכה אהוננה ואחר-כך אמר למוכיר הרוב גראנער שימלא גבינו בין. וגם מהין שמהבקוב שמיילאו בו לפני ההתוועדות (מכוס של ברכה), אחר-כך מזג אד"ש את הנמצוא בגביע לבקובין ונתנו לר' משה ירושלבסקי ביחד עם המונות שהיו לפני. בשיעז מההתווועדות הסתובב לראות באם לא דוחפים את הרוב יאלעס. בשיעז רמא בידו להגברת השירה ובדרך חינך לרוב יעקב יהודה העכט.

(ביוומת כמה מהתווועדות הוקם לאחרונה "מכון לתרגום", בו מתרגמים במהלך התווועדות את דבריו אד"ש לאנגלית, ואלו שאינם מבינים אידיש שומעים את דבריו אד"ש דרך אוניות המחוורות לטרנויזיטורים מיוחדים. הבחרים המתורגמים יושבים בעת ההתוועדות בבניין הספרייה (לא ברור האם הרי זה בכלל או שעבר לשם רק מואחד יותר).

יום שני, ד תשרי: קריאת-הتورה בגין-עדן-החתון. אד"ש נסע לאודול ב-3:45 וחזר ב-5:30. כשנכנס ל-סדה נטל ידיו עם כסס מאחר ולא הכינו ספל. אחרי תפילת מנחה וערבית התחיל ר' זושא ווילימובסקי לשיר

ואד"ש רמו בידו להגברת השירה. יום שלישי, ז תשרי: קריאת-הتورה בגין-עדן-החתון. אד"ש נסע לאודול ב-3:45 וחזר ב-5:30. כשנכנס ל-סדה נטל ידיו עם כסס מאחר ולא הכינו ספל. אחרי תפילת מנחה וערבית התחיל ר' זושא ווילימובסקי לשיר

יום רביעי, ט תשרי: ערב יום-כיפור

שלפנִי "כל נdryי". אחר-כךفتحו את הארון ואדר"ש ירד מהבימה וקיבלו את הספר-תורה מידי הרב שמעול גוראריו (מוהל-אביב). אחריו "כל נdryי" חזר למקומו.

בתפילת ערבית ישב עד תפילת העמידה, אחר-כך התישב ביעלה תחוננו". בניגונים רמו בידו להגברת השירה. כאשר אמרו י"ג מודות הרחמים קם ממקומו ואחר-כך התישב הורה, באמירות כי הנה בחומר" רמו בידו לשיר (ו' פעמים) ביג' מודות הרחמים האחרון קם ונשאר עומד עד סוף התפילה. בירטמנה דעני" רמו לשיר (ז' פעמים) וכן ב"אביינו מלכנו" (פעם אחת) אחריו התפילה אמרו את כל התהילים וישב עד שסיימו את כל הספר. כשיצא התהילן רוזשא ווילומבטקו לשיר אך אדר"ש לא הגיב ונכנס לחדרו ושזה שם בחוץ שעיה ואו הלא לבתו.

יום חמישי, יום כיפור: אדר"ש נכנס לתפילה שחרית כשבידו הסידור ותהלים 'אהל יוסף יצחק השלם' (עם "יהל אור"). הורה לשיר "אביינו מלכנו" (ב' פעמים). בתפילה הורה לשיר ב"האדורת והאמונה" אתה בחרתנו". על-פי רוב בניגונים שבפיוטים רמו אדר"ש לשיר ורמו להמשיך בשירה ג' פעמים. בחורת הש"ץ התישב אחריו "מסוד חכמים". ב"האדורת והאמונה" קם ורמו לשיר. התישב ב"חמול על מעשיך" וב"שמע קולנו". ב"כ' אנו עמך" רמו לשיר ורמו להמשיך בשיר ג' פעמים. למפטיר עלה הרוב וחודקב, בנוהג בכל שנה. גם בחורת הש"ץ של מוסף התישב אחריו "מסוד הכהנים". קם ב"ונתנה תוקף". ב"הוא אלוקינו" ורמו לשיר. ב"חמול על מעשיך" התישב ב"המלך הקדוש" התורmons לעניית אמן. ב"עלינו" וב"והכהנים" ברע לפני כריעת הש"ץ. בעבודה לא ישב עד ל"מראה כהן". ב"שמע קולנו" קם. אחר-כך ירד מהבימה עברו הכהנים שעלו לדוכן. אחרי קדיש "תקבל" אמר לכהנים "ישר כוח". אחרי

יו"ט). החלוקה הסתיימה בשעה 1:00 ואדר"ש נסע לביתנו.

בשעה 15:3 נכנס לתפילה מנהה כשבידו מעטפה מלאה מטבחות, ממנה נתן בכל אחת מקופות העדקה שהיו מונחות על השולחן. בשיסים מסר את המעטפה הריקה למוכיר הרב גורנر ואמר לו "ישר כוח". לפניו שעה לביימה נתן מטבחות של "דייט" לכמה ילדים על-מנת שייתנו לעצקה. קרוב לבימה נדחפו רבים בכדי לשימוש את הברכה שלאחר התפילה. בסיום התפילה סגר אדר"ש את הסידור והסתובב לכיוון הקהלה כשבידו השמאלית שעונה על הסטנדרט, עצם עינוי והחל בברכה. אחריו התפילה המשיך לחלק לעזאת לאלו שלא היו בוכה.

(מיד אחרי התפילה רצוי כל התמיימים לתפוס מקומות בזאל לעמלה עברו ברכנת אדר"ש שתהרי לפניו "כל נdryי". מטעם "ועד המסדר" סודר בשנים האחרונות שאחרי תפילה מנהה תופסים מקומות ואחר-כך יוצאים כולם לאכול סעודה מפסקת ונועלם את הדלתות, אותן פותחים ברבע שעה לפני הברכה).

בשעה 6:25 נכנס אדר"ש לואל הקטן לברכנת התמיימים, לבוש בקיטל ובטלית. אדר"ש עלה על בימה מיויחדת, הביט על כולם, כיסה את פניו הקטן בטלית עד פיו והתחילה בברכה (השנה הי' שניי מפעמים קודמות, בכך שתחילתה אמר את הברכה ותוך כדי אמר את פסוקי "יברכך וגדי", בקהל רם כמו את שאר הברכה – ראה בפנים הספר ע' 83). אחריו הברכה ונכנס לחדרו לבמה דקota ויצא – ל"כל נdryי" וערבות בית-הכנסת למטה – כשבידו הסידור ותהלים. תחילת אמר את טרור היהודי ופרק תהילים. קודם אמרת "ה' מלך וגדי" רמו בידו והחלו לשיר "אביינו מלכנו" (ג' פעמים). אחר-כך ציוה לשיר "הושיעה את עמך" (ושרו ד' פעמים). אחר-כך, כשהרצו לפתח את ארון הקודש, פנה ואמר שיאמרו את דע פרקי תהילים

יווהכ"פ וחגהי"ס הוא שהודיעה תורה דאו "כל ישראל עסוקין במצבות", אובייר עה"צ. אחרי תפילהليل שבת התחיל ר' וושא ווילטובסקי לשיר ואד"ש רמו בידו להגברת השירה.

שבת פרשת האוינו, י"ב תשרי: אחרי תפילה שחרית המכ"ז הנבאי אורות מבער תפליין ביום שלמחרת והמשיך בהרכבה על תפילה מנהה. אדריש חייך ועשה ועשה בידו תנועת ביטול (כלומר, שתתקיים התועדות) לקח את הסידור והחומר ועלה לחדרו. ברוכו חייך לר' וושא ורמו בידו להגברת השירה.

בשעה 1:30 נכנס לתהווודאות. בין הניגונים רמו לכמה אנשים לומר "לחיים" וחיך אליהם. אחד ניגש אל אד"ש, אמר "לחיים" ודבר עמו אד"ש. בניוגנים רמו בראשו להגברת השירה. בסיום התהווודאות נתן את המזוניות שלפניו לר' זלמן ווילטובסקי עברו הכנסת אורחים (ר' זלמן שמערלינג רצה לקחת ולמסור לו אך אד"ש סייר בחירות). אחרי שבירך ברכה אחרונה הצדיר שאל שעריכים לברך ברכה אחרונה יעשה זאת בישיבה ורמו בידו שישבו. אחר-כך אמר קרבנות במקומו ורמו בראשו לתהוורת השירה. אחרי תפילה מנהה תינן אל ר' וושא ווילטובסקי ורמו בידו שיתחיל לשיר ואחר-כך רמו בידו להגברת השירה.

תפילה ערבית התפללו בבית-הכנסת למיטה. אחרי התפילה הבדיל התיימק וכשיטים חיפש מקום לשבת ואד"ש חייך והראה בידו שישוב על מדרגות הבימה (ושם אמר גם ברכה אחרונה). אחר-כך שאל איפה הפרטיזן (ר' וושא ווילטובסקי). הלה עמד ליד הבימה ואד"ש חייך אליו והוא התחיל לשיר, ואד"ש רמו בידו להגברת השירה (בן הר' גם כshallך אד"ש לביתו).

יום ראשון, י"ג תשרי: אד"ש נסע לאוהל

תהילים עליה לחדרו. ר' וושא התחיל לשיר אך אד"ש לא הגיע.

כעבור שעה נכנס לתפילה מנהה חbos בכבוע והסידור והטהילים בידו. כשהגעו למקוםו המכניס את הכבוע לתוך התא שבטנדר (חלק הפתוח שבכבודע כלפי מעלה), פנה אל הש"ץ ורמו לו שיתחיל להתפלל. עליה למפטיר יונה. את קריית החפטרה יכולו לשמעו בכל בית-הכנסת. בחזרת הש"ץ התישב באמצע "מסוד חכמים" עד לקרואה. בטום ברכות "מגן אברהם" ו"מחזי המתים" התורמים לעניות אמן. גם ל"שמע קולנו" ועمر עד לסוף התפילה, ב"כ"י אנו עמר" רמו לשיר וכן ב"אבינו מלכנו" (פעם אחת).

עמד בכל תפילה נעילה. ב"הוא אלוקינו" רמו לשיר וכן ב"כ"י אנו עמר" (ה' פעמיים) ב"אתה בחרתנו" וב"אבינו מלכנו" (פעם אחת). לפניו התקעה רמו ביזו והתחיל לשיר את מארש גפוליאון. אד"ש הסתובב ומחה כפיהם בחוזק. אחר-כך עליה על הכסא, שעמד בצד, והמשיך למחוא כפיהם במשם כמה דקות. אחר-כך חור למקומו ותקע בשופר.

לפני ערבית חבש את הכבוע. אחרי הבדלה בירך המבדיל ברכה אחרונה ואד"ש חייך. אחר-כך אמר בקהל ג' פעמים "גוט יומ טוב" תוך שהוא מניף ידה. ר' וושא התחיל לשיר "ושמחת בחגך" ואד"ש עשה סימן חזק בידו להגברת השירה. ליד חדרו עמד ר' לוי יצחק פרידין וצילם ואד"ש אמר לו: "אנן דו לוי יצחק ואלטס (און) האבן א שננה טוביה". לא קידשו את הלבנה מפני שהי' מעונן. הכניסו לחדר אד"ש ונ' שבת להבדלה בשאד"ש יצא ללבת לבתו שרו ורמו בידו להגברת השירה.

יום שני, י"א תשרי על דוחות שהתקבלו ביוםים אלו הוואיל לעניות: "נת' ות' ח. ודבר בעטו – בארבעת הימים שבין

* ראה פנימם הספר ס"ע 90 ואילך.

"ופרצת" – ובעת השירה מהא כפין בחזק רב בתוך הקהל ישב אחר עם טיף ואדר"ש רמו לו שיריד את הטיפ וימחה בפ. טרם יצאתו ציווה לנו "ושמחת בתג", נתן את המוניות לרי משה יוסלבסקי וייצא תוך שהוא מרים בידו להגברת השירה.

יום שני, י"ד תשט, ערב חג הסוכות שהגיעו לבקר מביתו חיר' לעבר ר' יעקב ב"ץ (משיקנו) קריאת-התורה התקיימה בזמנ הרגיל בזאל הקטן ואורחים וביט בירכו "הगמל". אחרי קריית-התורה נכנסו אל אדר"ש הרב יצחק מאיר גוראר' (חתנו של ר'ם אלטיען) והרב ליבל ביסטריצקי ומסרו אתורוגים, לולבים והדרים.

בערך ב-15:11 נכנסו לחדר אדר"ש כמה קבועות לבחירת ד' מינימ עבור עצמן. תחילתה נכנסו הוזכרים בגROL מירושלים ומנהלת הר חב"ד. אחריהם נכנסו חברי הוועדר דנחלת הר חב"ד, הרב מרדכי קולינע והרב אברהם אלתר הבר, ומכפר חב"ד, הרב יוסף פרמן והרב י. נפרסטק, אחוריhem זKEN ורבני א"ש: הרב דוד חנין, הרב שמחה גורודצקי, הרב נחום טרבעניק, הרב הלל פבוניה, הרב דובער חן, הרב שמואל אוימוב, הרב מנחם מענדל פוטראפאס, הרב שמואל דוד רייטשיק, הרב חודקוב, הרב ניסן מינדל, הרב בנימין גורודצקי. כשהנכנסו הראה להם אדר"ש מהו לקחת ומהיכן לבחרו ואחר-כך אמר לכל אחד מהם ברכה בנושא אחר.

אחרי שכולם יצאו נשאר רק הרב בנימין גורודצקי ושוחח עם אדר"ש כרבע שעה. אחר-כך נכנסו חברי ועד כפר חב"ד ומסרו – בימי דינה – את האתורוג אדר"ש כבר לא עומד ליד האתורוגים אלא במקומו. את הרב נחום טרבעניק שאל האם הפרישו תרומות ומעשרות ונעה בחוויב אחר-כך ביקש הרוב טרבעניק עבור ר' א. ר., ואדר"ש אמר שהוא כבר ברא וגמצא כבר בביתו. אחר-כך פתח אדר"ש ברכבה עבורים. יחד איתם נכנס גם ר' לוי יצחק פרידין שצלם, ואדר"ש נתן לו בד אחד

בשעה 3:40 וחזר ב-10:45. אחרי תפילה מנהה הודיעו לר' חודקוב שבשעה תשע תתקיים התוועדות קצרה (התוועדות זו היא הראשונה בהתוועדות הקערות שהושמעה בדריו בשידור ישיר).

בתחילת התוועדות ציווה לנוначתילה אריבער (כשאמר לנוначתילה את הרמקול), "אתה בחורתנו", "ושמחת בחוקך", "פרות תשב", "הושיעה את עמך", ניגון שמחת-תורה, ניגון לפני המאמר (אחריו אמר מאמר ד"ה "ב██ות תשבו") אחרי השיחה הראשונה שאל את המזיכר הרב גורנער האם הקבועה מצרפת כבר הגעה וענה שלא. אחרי השיחה בעניין ארץ-הקודש הודיעו הרב גורנער לאדר"ש שהקבוצה הגעה. אחד ניגש אל אדר"ש ודיבר ואמר "לחיכם". בניגונים רמו בראשו הק' להגברת השירה וכן מהא כפיהם. בין השיחות הורה למספר אנשים לומר "לחיכם".

לקראת סיום התוועדות נתן לכל טנקיסט חבילת דולרים על-מנת לחלק לכל אחד מהקהל שני דולרים. אדר"ש בעצמו נתן שני דולרים לצלט ר' לוי יצחק פרידין, אחר-כך קרא לצלט ר' יוסי מלמד וננתן גם לו. כן נתן לר' יעקב ב"ץ (משיקנו), לו הוסיף לתת גם שני דולרים עבור אשתו. אחר-כך הסתובב ושאל איפה הפרטין (ר' וושא). הלה עמד מאחוריו אדר"ש והתחילה להתקרב. אך אדר"ש רמו לו שיכול להשאר במקומו והתחול (אד"ש) לשיר "NEYUT NEYUT" ורמו לו שימוש בו. בשירה זו מהא כפיהם. אחר-כך שימשיך בוה. בשירה זו מהא כפיהם. לאחר-כך שאל איפה הצרפתיים וקרא לר' שמואל אוימוב הלה ניגש עם ילדיו ואדר"ש שאל אם קיבל דולרים. בשענה בשלילה נתן לו ולבנינו שני דולרים לכל אחד. אחר-כך נתן לו חבילת דולרים ואמר שבכדי לחסוך וממן שיחלק הוא בין הטנקיסטים שהגיעו. ציווה לנוначת והאמונה". באמצע השירה פנה לר' ש איזMOV ורמו לו שיחלק את הדולרים. כן ציווה לנוнач: "האף קאואק".

הודשים [וראה 'בית מישיה' גל' 63 ע' 21]. לפניו התפילה רקוו ושרו וכשא"ש נכנס רמו בידו להגברת השירה. כשהגיעו למקוםו הסתווב לביוון הקהל ומחה כפיהם. לפניו אמרת היל היל הביא ר"מ הארגז את הדר מינימ (אחרי שכמה מאות מאנ"ש כבר ברכו, ועוד מאות מהכחים בחוץ בתור על-מנת לבך אחורי התפילה). אדר"ש סיידר את הלולב באופן שההודשים יהיו בכו ישר עם הלולב, הפריד את הטעבות ובדק לדאות אם ראש הלולב מחובר. את האתrogram הוציאו מן הקופסה. בגעונאים בעת אמרת "אנא ד' הוועעה נא", אחרי הפעם הראשונה הניח את האתrogram מידו ושהה רגע, אחר-כך נטלו שוב לאמירת "אנא" בפעם השנייה. בסוף הושענות רמו לשיר ב"הוועעה את עמך" (ד' פעמים). קראו בספר-תורה של משיח. ב"הוא אלוקינו" רמו לשיר. לפני ברכת כהנים (שהכהנים עולים ליבימה ואדר"ש יורד ממנה) היוו את כסאו ליד הקור והניחו עליו את הדר מינימ. אחרי ברכת כהנים אמר להם "יושר כוח". אחרי התפילה חירק לעבר ר' וושא ווילימובסקי. הלה התחיל לשיר ואדר"ש רמו בידו להגברת השירה.

גם לפניו תפילה מנהה רקוו ושרו ובשננס אדר"ש רמו בידו להגברת השירה ובעלה למקוםו הסתווב לביוון הקהל ומחה כפיהם במשך כמה דקות.

גם לפניו תפילה ערבית דليل ב' הסתווב ומחה כפיהם במשך כמה דקות.

יום ד' ט"ו תשרי, ב' דוחה"ט, גם היום הגיע אדר"ש מביתו בשעה 8 והברכה על הדר מינימ הייתה כבויים הקודם. לפניו תפילה שחרית שרנו וכשא"ש נכנס רמו בידו להגברת השירה. בשעה למקוםו הסתווב לביוון הקהל ומחה כפיהם במשך כמה דקות ותוך כדי כך ביסטה הטלית את פניה. קראו בספר-תורה של משה. ב"הוא אלוקינו" רמו לשין. ברכת כהנים - כמו ביום הקודם.

של הדס. נתן גם לר' זלמן שמערלינג (מתל-אביב) ולר' יעקב ב"ץ (משיקגו). נכנס גם הרב דוד ראסקין האוגד את הלולב של הרבנית. לערך בשעה 4 יצא אדר"ש מחדרו ונכנס לסוכה על-מנת לאוגד את ד' חמינימ. בסוכה שהה בחצי שעה ובמשך כל הזמן זהה ירד שם שופט. בשיער עמד שם ר' זושא ווילימובסקי שהתחילה לשיר ואדר"ש רמו בראשו היל' להגברת השירה.

אחר-הצהרים כשחזר מביתו עמד ר' וושא ליד הזאל הקטן והתחלף לשיר על-ידי הפתחה של סגד עמד מר הנרי ואדר"ש שאל אותו באנגלית למה עומד פה ושיכנס פנימה. אדר"ש "תמן" בו והכניסו בין קבוצת הבחרורים שרו עם ר' זושא ליד הזאל.

لتפילה ערבית של חג נכנס אדר"ש מוקדם מוהרגיל, לפניו התפילה שרנו כולם ניגון הקופות וכשנכנס אדר"ש רמו בידו היל' להגברת השירה. כשהגיעו למקוםו הניח את הסידור על הסטנור והסתובב לעבר הקהל ומחה כפיו בחזק במשך כמה דקות. לאחר התפילה אמר לכולם "גוט יום טוב", ר' וושא התחלף לשיר ואדר"ש רמו בידו היל' להגברת השירה.

יום שלישי, ט"ז תשרי, א' דוחה"ט. אדר"ש הגיע מביתו בשעה 8. על המדרוכה כבר עמד תור ארוך של ממתינים לוכות לבך על ד' מינימ של אדר"ש. רבים השכימו קום במילוי בשビル זה, ורבים אחרים היו ערים במשך כל הלילה בהתוועדות שונות, כולל התועדות שנערכה בסוכה של סגד. כאשר אדר"ש הגיע עדין המשיכו לשיר וhortה בידו להגברת השירה. אדר"ש נכנס לחדרו וכעבור כמה דקות יצא בשחר' מינימ בידיו האחת ובידו השני' ספר. נכנס לסוכה וכעבור כמה דקות פתח את דלתה ור' מאיר הארגז נכנס כדי לקבל את הדר' מינימ ואדר"ש אמר שזה "מתנה על-מנת להחויר". ב-10:9 יצא מהסוכה ונכנס לחדרו. ספרו בלולב של אדר"ש 26

באנגלית ואחר-כך פנה והתחיל להחפלו ערבית. אחרי התפילה התחלו לשיר אך אדר"ש לא הגיב ופנוי היו מואוד רציניות (הרי נראה שאוזו קודם סיום התפילה כי שפטיו עוד רוחשי). באותו ערב כתוב היל לאדר"ש שטבקש מהילה ואדר"ש הויאל לענות: "אוכור עה'צ".

יום שישי, י"ח תשורי, ב' דוחומ"ס: הגיע אדר"ש מביתו בשעה 9:40. אחרי שרירות חיקר עבר ר' זושא ווילימובסקי. הלה התחיל לשיר ואדר"ש רמו בידו להגברת השירה.

על ר"ח הפעולות של מרכז הילומים הויאל אדר"ש לענות: "נת' ות'יך ודבר בעתו – הימים דומן שמחתנו – כפולה – הוי במעשו וישראל בעשו, אזכיר עה'צ".

ادر"ש הורה שהמקורבים מצפהו ילכו לבקר במוזיאון בו מראים ציורים היסדיים שנעשו ע"י הרוב העדיל ליברמן ע"ה, וכן ע"י עוז מהסדרי ח'ב'.

אחר-הצהרים נכנס אדר"ש לסוכה ושהה בה כשעה. כשהלך לבתו נתן לילדים מטבעות על-מנת ליתן לצדקה. אחד מהם אמר שהוא כבר אחרי בר-מצווה אך אדר"ש נתן לו בכלי-זאת.

על-פי הזמנה ר' משה ירושלבסקי, מנהל ועד הכנסת אורחים, נודע שادر"ש יבקר הערב בסוכה של סדר שם אוכלים האורחים. אחר-הצהרים החלו ההכנות בסוכה, וחוץ את הרცפה, ניקו את השולחנות והפסלים ופרסו מפות לבנות על השולחנות. הנשים והבנות הדלקו נרות שבת בסוכה.

אחרי תפילה ערבית תייר אדר"ש עבר ר' זושא. הלה התחל לשיר ואדר"ש רמו בידו להגברת השירה. ועד הכנסת אורחים הציב שומרים בפתח הסוכה להשגיח שמלבד האורחים לא יכנס איש לסוכה (הבחורים עמדו בחולנות הואר הקטן ורבים טיפסו על קירות הסוכה מכוחם והבטו מלמעלה). כל

אחר-הצהרים כשהגיע מביתו נופף לכמה ילדים לשולם. הקהיל שר ואדר"ש רמו בידו להגברת השירה.

גם כשבנכנס לתפילה מנהה הסתובב לעבר הקהיל ומחה כפים.

תפילת ערבית התפללו בזאל הקטן. גם כאן שרנו ורקדנו וכשادر"ש יצא מנק-עדן-התהנן הראה בידו על הרცפה, וכשבנכנס לזאל הראה שוב על הרცפה בתנועה של תמייה (הבינו שכוננו שהרצפה מתנרגנת ומגעניים את ארון-הקודש) ומיד פסקו לשירה. אחרי התפילה חיקר לעברו של מර שמואל הכהן (אביידר), כshallך לבתו רמו בידו להגברת השירה.

יום חמישי, י"ז תשורי, א' דוחומ"ס: ביום חול-המועד הגיע אדר"ש מביתו בשעה 9. לפני תפילה שרירות שרנו כמו ביר"ט וכשadr"ש עלה למקום הסתובב ומהא כפים (דבר זה התאחדה השנה, שימחה מנהג זה נהג מכאן ואילך לפני כל תפילה ביום ח'ב'ם). גם אחרי התפילה שרנו ואדר"ש רמו בידו להגברת השירה.

לפני תפילה ערבית, כשadr"ש עלה למקום והסתובב למחוא כפים, הביט לפתח במבט רציני לעבר הצד המזרחי והראה באצבעו על אחד שעמד שם וצילם. אדר"ש הראה עליו באצבעו ושאל כמה פעמים: "ער האט שוין היינט געזאגט חת'ת?". הניל לא הבין ואדר"ש הורה שייאלווה. הלה ענה שברוך-כל הוא אומר אך היום עוד לא אמר. אדר"ש שאל: "דרו ואס לעבען עם האט געזאגט חת'ת?", הבהיר העומד לידיו הסתר ואדר"ש אמרה: הרוי יש שם עוד אחד שעושה תמנונת. כשהבהיר התrowsers שאל אותו אדר"ש שוב באם אמר היום חת'ת, ובפניהם חיוורות אמרה: "ניין! ואס איי וויבטיגער, מאכן בילדער אין א' ביהכני'ס אָדער זאגן חת'ת?". אדר"ש הורה שישביו להם את זה

אד"ש את הגברת הבר בנסיעה טוביה (ובכתיבת וחתיימה טוביה) ולשנה טובה ומתקה. כshallך לביתו רמו בידו להגברת השירה.

יום א', כי תשעאי, ד' דוחהמ"ס: אדר"ש הגיע מביתו בשעה 9, נכנס לחדרו ומשם יצא לטוכה כשבידו הד' מנינים. בטוכה שהה בשעה וירד לתפילה קצת מאוחר מהרגיל, בתפילה רמו לשיר ב"הושיעה אט עמך" (ד' פעמים), "אתה בחורתנו". אחריו התפילה חיק' עבר ר' זושא. הלה תחילת לשיר ואדר"ש רמו בידו להגברת השירה. אחד אמר לאדר"ש שהוא נסע לזריסי ואדר"ש ברכו בנסיעה טוביה ואמר שהכינו עבורו מכתב ושיכנס למזכירותו לקחתו, ושוב בידכו ב��ורות טובות.

אחרי תפילה מנוחה רמו אדר"ש בידו להגברת השירה. אחר-כך דיבר בגן-עדן-התהונן עם בתו של האדמו"ר מגונה. אחר-כך בירך חולה מצפה.

כשירוד למטה לתפילה ערבית עמד יلد שהושיט יד לעבר אדר"ש. אדר"ש נעל את ידו והלך עמו ביחס עד הבימה.

בשעה אחת בליל הווענאנא-רובה, בנסענות תחילם כנהוג בלילה הווענאנא-רובה. בנסענות שרו ורקדו וכשעלה על הבימה הסתובב ומחא כפifs (כמו לפני התפילות). במשך כל אמרות התהילים ישב, מלבד בעת אמרות ה"יה רצון" שקס ואחריו שוב ישב. בסיום התהילים חיק' לעבר ר' זושא. הלה תחילת לשיר ואר"ש רמו בידו להגברת השירה. גם בשנסע לבתו רמו בידו בנ"ל. בידו הייתה חבילת הווענאנא.

יום שני, כי תשעאי, הווענאנא רביה: לשחרית נכנס ואגורה ההווענאנא בידו. לאמרות ההווענאנא ירד מהבימה ועמד ליד הש"ץ. את אגדות ההווענאנא הכניס בסוף הסידור אותו החזק בידיו ביחס עם הללב והאטרגג אחר-כך חזר למקוםו על הבימה.

האוורחים שבאו לחודש השבעי נכנסו לטוכה והמקום הרי צר מהכיל את כלום, لكن נאלצו רבים מהם לעמוד על הספסלים. בשעה 9 בדוק נפתח שביל רחוב מפתח 77 עד לטוף הטוכה ואדר"ש יצא כשמחוורי המוכרים. בפתח הטוכה עמד ר' משה ירושלמי ואדר"ש אמר לו " gut שבת". אחר-כך נכנס פנימה והבט על כל האוורחים, פנה לר' יוסלבסקי ושאל אותו אם יש אוכל על השולחנות ובאים יש ספסלים. ר' ר' יוסלבסקי חורה לעמודים על הספסלים לדנדת והראה לאדר"ש את השולחנות. אחר-כך שאל אדר"ש היכן נרות שבת והראה הלה שבסוף הטוכה. אדר"ש החל עד סוף הטוכה שם עמדו הנשים והבנות, והחל באמירות ברכה לאוורחים (ראה לעיל בהוספות ע' 352).

ברכו חורה פנה לאחד האוורחים ואמרה: "עס אויז דאך ושמחת בהאג". התחלו לשיר "ישמחת" ואדר"ש מחא כפifs. מיד אחר-כך החל לבתו. ברכו עמד יلد שלא השתתק בשירה ואדר"ש חורה לו, תוך כדי מתיאת כפifs, שיתחיל לשיר.

שבת חותמ"ס, יט תשעאי, אחריו התפילה הכריזו אודות התהלהכה לקויננס שתתקיים הימים. אחר-כך התחיל ר' זושא ווילימובסקי לשיר ואדר"ש רמו בידו להגברת השירה. תפילה מנוחה התפללו למטה. באמצע אמרות "ביריך שמאי" התחיל אדר"ש לשיר "אנא עבדא" [בימים אחר שرك רמו בידו שיתחילו לשיר] וממחא כפivo כשפינוי לביוון מורה. אחרי כמה דקות הסתובב לעבר הקהל וממחא כפifs בחזק במשך כSSH דקות בלו הרף. אחרי הגבהת הספר-תורה, לפני שהתחילה לגול, כבר התחיל הש"ץ לומר "ישמחת" ורמו בידו להגברת השירה.

תפילה ערבית התפללו בזאל הקטן (כדי לעשות הברלה בטוכה) וכן לא שוו (ראה לעיל מוצאי ב' דוחהמ"ס). אחריו התפילה בירך

הפסה הנבי מרישא גארעליך). אחר-כך שאל אדר"ש את הרוב גורנו אם כבר חלקו לכלום וענה בחוויב

לפני תפילת מנחה נכנס היהורי הנ"ל לנ"ע-דין-התחתון ודיבר שוב עם אדר"ש. למנחה יצא אדר"ש בשעה 20:4. לפני התפילה שרו ואדר"ש הראה בידו על הרעפה בתמייה (כנ"ל מוצאי ב' דתאי'). אחרי התפילה בשרעה ללבת לבתו ראה שליד הסוכה שוב עומד תור לבקשת לעקאת, ועל-כן חור לחדרו וכעבור זו דקוט יצא והמשיך בחולקה במשך בחזיו שעה.

בשוחר מביתו שוב היי כאלו שטרם קיבלו לעקאת וכשהבחין בהם נכנס שוב לסוכה והמשיך לחלק.

מספרים שהרבנית עצלה למוכירות וביקשה שלא יכbedo על אדר"ש מפני שהוא מרגיש טוב ושלכנן גם יראו לקוצר הלילה בהקפות. כן מספרים שהחוותו כבית לא הי' לו ומן לאכול (מןוי הלוקת הלעקה, כנ"ל). במשך היום התעניינה הרבנית, אצל אחד מבאי ביתה, איזה ס"ת ימסרו בעת ההקפות לאדר"ש. כשהלה ענה שاث הס"ת הקטן שאלת הרבנית מה משקלו, וכשענה שמשקלו קל ביטור, הוסיפה לשאול מה משקלו עם הבתר שעליו. בשענה שערין ייחי משקלו קל אמרה לו הרבנית שילך להגיר "לחרים" לאדר"ש שיחי בריא. ויהי לפלא).

ليل שmini עצרות בין השימושות יצאו איש והתמים והאורחים לבתי-כנסיות כדי לשמה יהודים בשמחת החג. כנהוג בלילה הא' יוצאים לשכונות קרובות יותר כדי שוכבו לחוזר לפני ההקפות של אדר"ש.

תפילה ערבית במנה, כאשר אדר"ש הגיע למקום התחליל לנגן את ניגון ההקפות של אביו נ"ע. אחרי התפילה התחליל לנגן "הושיעה את עמר".

בשעה 9 נכנס אדר"ש להקפות. בית-

הורה לשיר "הושעה את עמר" (י' פעמיים). את אגדת ההשענות חבט בעד ימינו על הרעפה ואחר-כך השילכה תחת הסטנדר על המדף להנחת הרגליים. בתפילה מוסף רמז לשיר ב"אתה בחרתנו", אחרי התפילה חירך לעבר רוזא. הלה התחליל לשיר ואדר"ש רמזו בידו להגברת השירה.

בשעה 1 יצא לסוכה כדי לחלק לעקאה לאלה שלא קובלו בעבר יוכ"פ. בדרךו נתן שלום לקושנר, מפקד המשטרה, ולבניו שההוא מאחל להם (באנגלית) שנה טובה וחג שמח. אחרי שסיטים לחלק לעקאה לגברים – וזה ב العمוד בפתח הסוכה – התחליל החלק לבנות ונשים. אחר-כך חילק שוב לגברים.

לאחד העובדים שהלך עם מקל אמר אדר"ש: "איך זאָלט גײַן אוֹפּ צוֹוִי נֵיט אוֹיפּ דְּרוּיַּ". הלה השליך מיד את המקל והחל בכפי טוב. יהודי רוסי ביקש מאדר"ש ברכה והתחליל לבכotta. המזcur הרוב גורנו רצה להוציאו מהתור אך אדר"ש משכו בחזרה, הכניסו לסוכה ואמר לו שישב ויאכל מהሞונות ויברך לישב בסוכה". הלה לא ישב בשסיטים לאכול אמר לו אדר"ש שייברך ברכה אחרת. הלה לקח סיידור והיפש את מקומה ואמר לו אדר"ש שנמצאת לפני תפילת מנחה הלה לא הבין ואדר"ש אמר שוב באמצעות הברכה התחליל לבכotta. אדר"ש אמר לו שביו"ט אסור לבכotta וסיע לו לומר את הברכה. תוך כדי כך צעקן לעבר הבחרים שציריכים "אוועק טרייבן אלעמען". אדר"ש הגיב על-כך: "וואָס טרייבן, מיטאָר נישט טרייבן". היהורי הנ"ל אמר משחו ואמר לו אדר"ש שבאמצע הברכה אסור לדבר. אחר-כך אמר לו אדר"ש שיורד גשם ואי-אפשר להיות פה הרבה ומן. בפתח עמד ר' מאיר הארגיג עם הר' מינימ וادر"ש שאל האם כולם עברו והלה ענה בחוויב (ברגול בהו"ר, נוותנים גם לילדיהם, ואח"ז גם לנשים ובנות לבך על הר' מינימ של אדר"ש. היי תור גדול ומת מקומו של ר' מאיר הארגיג

הוכן מקום מיוחד להקפות, מוקף בשולחנות – והמתין עד שיגיע הרש"ג. בשהגיע הרש"ג – נעמד א"ד"ש באמצע והמתין עד שיגיע ספר-תורה של משה. בשעה ידו הימנית על חփוט השולחן הניה א"ד"ש ידו הימנית על כתף של הרש"ג שהניה אף הוא ידו על כתף א"ד"ש, ביד החני הפס"ת, והתחלו לרകוד כשל הקהל שור את ניגן ההקפות. ורקו מחריגל, עד שהרש"ג נאלץ להפסיק וא"ד"ש תפרק בו.

בהקפה השני התכבדו בס"ת זקני אנ"ש המתפללים בbihcnn's. שרנו "נדע ביהודה". בשתחילה לשיר הסתובב א"ד"ש במקומו לכיוון הקהל ומחה כפיהם משך כמה דקות וחיך עבר הרבה אנשים.

בהקפה השלישית התכבדו האורחים מארצ'ישראל. א"ד"ש הסתובב וחיך הרבת הורה לריב יויאל בזון שיצטרוף גם הוא להקפה זו. התחלו לשיר הניגן עם המילים "חילוי אדוננו מローン ורבינו, חילוי משיח צדקנו, הוא ייליכנו בטנקן לארצנו עם המבצעים ונש"ק בידינו". על פניו א"ד"ש נראה חירק קל אך לא הגיב במוחיאות כפיהם. לפעת פנה אל הרוב חורקופ ואמר לו כמה מילים תוך שהוא עושה תנועה בידו. ותיקף התחליל למזרא כפיהם בחזוק רב ממש כמו דקהות, כשהוא מביט לכל הבוגנים ומסמן שימושו כפיהם וירקדו [באחד היומנים רשום שזו הפעם הראשונה שאר"ש עודד Shir זה]. פנה למור שמואל הכהן (אבידור) וחיך אליו. בשתי הקיימות האלו, השני והשלישית, הרגש שאר"ש בעיפות יתרה, באשר מוחיאות הכספיים היו באיטיות ובמשך זמן קצר מחריגל.

בהקפה הרביעית התכבדו האורחים משאר קצוו תבל. התחלו לשיר "על הסלע הרק". א"ד"ש הסתובב לעבר הקהל ומחה כפיהם לא בחזוק – כפות הידיים בקושי נוגעות זו בזו – כשיידיו השמאליות נשענת על

הכnestה הרי מלא. השנה היו הרבה יותר אוRHIM מאשר בשנים קודמות. הקהל נאם בכמה אלף איש ובכל אורך ורוחב הקירות הוקמו פירמידות שהיו עמוסות עד אפס מקום. כאשר"ש נכנס רקדו ושרו. בכל הדרך לבימה הורה בידו להගיר את השורה וכשעלה לבימה פנה לעבר הקהל הרחב ומחה כפיהם בחזוק ממש כמו דקות.

אחר-כך התחליו באמירות פטקי "אתה הראת" (באחד היומנים: קודם "אתה הראת" בקש א"ד"ש שיקערו הערב בהקפות. ביום אחר מובאת שמעה שאמר כן למזכיר הרוב גורנו קודם שירד לבית-הכנסת). א"ד"ש נתכבד באמירת פסוק ראשון ופסוק אחרון. אחרי הפעם הראשונה שיטימו "אתה הראת" הסתובב שוב אל הקהל והתחליל לשיר "ושמחת" ומחה כפיהם בחזוק רב. גם בפעם השנייה נתכבד בפטוק ראשון ואחרון וכשסיימו הסתובב לקהל והתחליל לשיר "חשעה את עמר" ומחה כפיהם. גם בפעם השלישיות נתכבד בנו"ל ואחריו התחליל לשיר "פרוזת תשב" והורה בשתי ידייו להגביר את השירה וכן מחה כפיהם. שלוש הפעמים של אמרית "אתה הראת" והניגונים שביניהם עברו די מהר, כחצי שעה. בעת הניגונים הייתה מorghשת על א"ד"ש עיפות כל שהיא. זאת על אף המשמה שהיתה נסוכה על פניו ומהיות הכספיים הסוערות.

התחלilo בסדר ההקפות. א"ד"ש נתכבד בספר-תורה הראשון (הקטן) בהקפה הראשונה. את הס"ת מסר הרוב בניימין אלטהיז שום דבר עם א"ד"ש וא"ד"ש חייך. בשאר הס"ת נתכבדו זקני אנ"ש (הרוב חורקופ ועוד). א"ד"ש יצא להקפה כשהוא הולך לאט (אחרי ר' יעקב ב"ץ (משיקנו) הש"ץ להקפה) ואחריו גיסו הרש"ג זקני אנ"ש. רבים עמדו קרוב לשבייל בו עבר א"ד"ש ונישקו את הס"ת שבידו בשחם מאחליים "דרלעבט איבער א יאר", וא"ד"ש עונה "גם אתם". א"ד"ש הגיע למרכו בית-הכנסת – שם

אד"ש הילך הרשות לביקורת ההקפות. אדר"ש החול לركוד עמו מעט אך הרשות ג' – בידועו ממצב הבריאות – הפסיק מיד. כשההPsiק חירך אדר"ש ועשה חנוכה של תמייהה ההקהפה זו נמשכה בערך דקה. הרי נראה באילו אדר"ש ציריך שייאחו בו והרב גורנער ניסה לעשותות זאת. אבל אדר"ש לא הסכים. אחר-כך חזר למוקומו ואמרו "עלינו לשבח". אחרי התפילה אמר ג' פעמים "גוט יומ טוב" (בקול די חלש) כשהוא מניף שתי ידייו ומנייע כל גופו. אחר-כך התחיל לשיר "ושמחת" ובכדרכו לעצאת מביהכנ"ס רמזו בידו להגברת את השירה. כשהגיעו למדורגות רצו לעוזר לו אף דחה את העוזרת.

בשנכנס אדר"ש לחדרו נשען פתאום על הקיר. הרב הודה בזיהוי עמו נפחד מזה ואמר לו אדר"ש שילך ל"מרכז" (תדר המוביילות) ולא ישאר בחדרו. אדר"ש לא נעל את הדלת, ומכאן ואילך הייתה אפשרות למוביילים והרופאים להכנס בעת שמעאו לנוח.

גיסתו של אדר"ש יודה מביתה לגן עוז התהותון, והרב גורנער הודיע לרבי מבואת. אדר"ש נתן לה רשות להכנס, והיא שאלת "וואס הערט זיך?". אדר"ש אמר לה שהשבוע לא ישן וכל היום עד וחילק לעקאתה, "איך האב ניט געגעען א גאנען טאג און ניט געשלאָפַן", אבל הלילה ינוח ובזורה השם מחר יהיה סדר רגיל.

כאשר הרופאים רצו לגשת לאדר"ש לבורך את מצב בריאותו, אדר"ש לא נתן להם רשות לגשת אליו, ואמר לרבי גורנער שיבין את הקידוש והסעודה בסוכחה, וכן הורה לו שלא יודיע לרובנית ממצב הדברים.

הרבי גורנער ביקש רשות מאדר"ש שרופא נכנס ורוק נסתכל על מראה פניו החק, על-זה הסכים אדר"ש. כאשר נכנס אחד הרופאים וראה את מראה פניו החק הבין שהמצטב מADOW לא טוב, ושאל את אדר"ש האם הוא מרגיש

הסטנדרט, למשך זמן קצר לפני ערב. פניו של אדר"ש נשתנו לחיוורים כסיד ופנה אל המזוכיר הרוב גורנער ואמרה "גיב מיר מיין ביינקל". אדר"ש התישב וקירוב אליו את הסידור. בשישב נשען על המשענת ועצם עיניו ונראה כי שסובל כאבים. הרוב גורנער הזעיק את אחד הרופאים שעמד ליד הבימה והדר" אמר שיביאו מים. עזעקו שיביאו מים. המזוכיר הרוב בנימין קלין הושיט לאדר"ש ספל מים אך אדר"ש לא רצה לשותות. הד"ר ניגש וריצה לשים מטבחת וטובה על היד אך אדר"ש מיאן, ובכלל לא רצה שיגענו בו. הקהל אדר"ש מיאן, ושיכן דרכם אויר צח וקריר. המזוכיר הרוב בנימין קלין, שישב על הוריצפה ליד אדר"ש, בקש ממנו כמה פעמים שישתה את המים שהביאו, אך אדר"ש לא הגוב. ר' ליבל ביסטריצקי ("הצלחה") הגיע בריצה כשבידיו מכשורי חמן וכשהדר"ש הבחן בכח חיק. אחרי זמן הווה לרוב גורנער שימושו עד לטיסום ההקפות.

להקה החמישית קם אדר"ש מכסאו ומחה כפיהם משך זמן קצר (לפי נוסחה אחת, נערכה גם ההקהפה فهو – כמו השישית – במחירות, ללא שירה וריקוד) ואחרי התישב

את ההקהפה השישית ערכו בשקט, בלי שירה וריקוד, כדי שادر"ש לא יצטרך למקום. להקה השביעית קם אדר"ש מכסאו. הצעו שייערכו את ההקהפה ליד הבימה שלו אך אדר"ש מיאן, קיבל את הס"ת הקטן מיד הרוב בנימין אלטהויז והלך עמו, באיטיות ובפנים חיורות, למקום התקפות במרכז ביהכנ"ס. היו ככלו שרצו לנשך את הס"ת אך המזוכיר הרוב גורנער, שצעד לפני אדר"ש מנע זאת מהם כדי שיטנים מהר. אחרי

אחר-כך נעל ידיו ואכל חלה אותה טבל במלח שהיה נתון בכף על השולחן. אכל חתיכת דג וחתיכת בשר, ובירך ברוחמן. בטוכה שהה בחצי שעה.

בשיצא מהטוכה - פנימה פחות חיוורות מאשר קודם קודם - ועלה מרגרות הכנינה הסתווב אל הקחל הרוב שהמתין בחוץ כדי לראותו. אד"ש התחיל לשיר "ושמחת" ואף הניף בידו החק לאות עידוד. בכניסה ל-577 עמד הרוב דור ראסקין ואד"ש שאל אותו מה קורה למיטה (בבית-הכנסת) והורה שייהי באופן של "שמה פורץ גדר".

כאשר ישב אד"ש בטוכה הכנינה לחדרו מיטה מרירות אדמוי (מההורי"ע) נ"ע שבוקמה השני. כאשר נכנס לחדרו נשכבר אד"ש על המיטה, שהכנסו לחדרו החק בעת שהה בטוכה, ואמר לר' גורן שכעת יכולם הרופאים לגשת ולעשות מה שצרכים.

אד"ש ביקש להודיעו לקhal "מיוזל זיך האלען רואיג און מיוזל גיין פראווען שמחת יומ טובי", ושאל שעדין לא עשו הקפות ילכו לעורק הקפות בשמחה. המוכיר הרוב גורן יצא והודיעו זאת לקhal. כן הודיע אד"ש שהלילה לא ייל' הכיתה. אלו שלא עשו הקפות נכנסו לבית-הכנסת והשירה - ע"פ ההוראה הניל' - אכן נשמעה שם.

מספרים שאד"ש אמר שהייתה וככל הרופאים הינס יהודים, שידאו להם לטעורת יו"ט. כמו כן אמר למוכיר הרוב גורן שילך לאכול סעודת יו"ט. הכנינו לרופאים סעודת יו"ט בטוכה וגם הרוב גורן יצא ידי חובה.

הרבני שתהה בחדרו של אד"ש, ובאשר יצא קראה לר' גורן ואמרה לו שאד"ש הורה שהוא יענוד באנן ליד החדר ויפקח על הרופאים וחתיפיהם.

אחרי סעודת החג מיהרו ובין מא"ש (מאלו שהלכו לסעוד בדירותם) לחזור ל-577

כבאים. אד"ש אמר שכן והראה על הלב הרופא שאל על סוג הכאבם האם הם כמו דפייקות חזקות או כאבי דקירות, אד"ש אמר כאבי דקירות. הרופא אמר שאד"ש בעת שעור התקף לב חזק, ולבקשת הרופא שיתן לו רשות לבצע טיפולים מיין אד"ש. אד"ש ציין שםאו הבוקר במעט ולא אכל, וברצונו ללבת לעשות קדושה בסוכת.

(חברי המוכירות וכל הקhal היו מבוהלים מאוד. הרב יהודה קריינסקי רץ יחד עם רופא אחד והתקדם לעבר הכנינה של 577. קhal האלפים עמד בדרכם וכשלא העלו הצלicho לפלאם להם דורך עזק וחaq. המתה אצל הקhal נבר כאשר התניינו את האמבולנס החונה ליד 577 והציבור הבחן שמתוך האמבולנס הוציאו מעט והביסו לתוך "577". רבים התחלו לבכות אבל בעבר ריקות ספרות יצא ר' לייבל ביטשיץ' והודיעו שאת המיטה הכנינו עברו ליד שנפצע באשר רץ בתוך הבחלה הגדולה. ההודעה היו הרגיעה רק במעט, שכן הכל היו המומים ומתחווים מהה שאריע).)

בinternים הגיעו הרבני מוחבב שברחוב פרזידנט, דרך רחוב יוננוון, אחרי שהרב דובער יוניק הלך - באמצעות הקפות - להודיע לה ממצב הדברים, כאשר נכנסה לחדרו החק, הביט אד"ש על הרוב גורן מבט חד, ברומו הרי אמרתי שלא יודיעו לה...).

בתחילתה רצה אד"ש ללבת לביתו אך הרופאים התנגדו וגמ' הרבני. בבקשתו שישאר, ואמר אד"ש, "נו", שהיות וכך, אם יסדרו מיטה "זועל איך אייבערגעטיקן". בחדרו שתהה אד"ש בעשר דקות ואחר-כך יצא משם, לבוש מעיל, בכדי להיכנס לטוכה. הקhal עמד על המדרוכה, וכשנראה אד"ש יוצא התחלו לשוי. אחר-כך נכנסה לטוכה הרבני. לטוכה נכנסו גם הר' גלזמן וד"ר זיליגסון והמוסכרים הריל'ג והרב"ק.

בשנכנס אד"ש לטוכה עשה קידוש,

ד"ר גלומן ניסה לשכנע את אדר"ש ואמר שכאן אדר"ש לא יכול לקבל את העיפול הנדרש במצב זהה. אך אדר"ש אמר שככל זאת הוא מעדיף להשאר בחדרו.

הדר"ר ניסה שוב ואמר: סלהה על העוטה פנים, אבל נכון כתוב בתורה ונשמרות הנפשותיכם? אדר"ש השיב לו: נכון, אתה צודק, אבל הרפואה חביבה מכאן.

בשרהה הד"ר גלומן שלא יוכל לשנות את עמדתו של אדר"ש, אמר לרב גנור שר הוא אינו יכול לקחת אחיזות על המ丑ב, כי חדרו של הרבי הוא לא בית רפואי, והוא לא יוכל לחת באן לאדר"ש את הטיפולים והתרופות. הוא אמר שהחיבים לפחות לקרוא לרופא נוספת, קראו לד"ר זיליגסון, והואאמין לא היה רופא לב, אבל גם הוא הסכים שהמצב קשה וחיבים לנטוע לבית הרפואה.

ד"ר גלומן אמר לחבריו המוכיורות שם חיבים להציג בדחיפות רופא מומחה במלחמות לב, שיתן אבחנה מדוייקת. זה היה כבר סמן לחצות הלילה, ולאחר מאמציהם הצליחו להביאו רופא מומחה למחלות לב שעבד בבית רפואי בסביבה. הוא ראה מיד שמדובר בהתקף לב וקבעו שחיבים לקחת את אדר"ש לבית הרפואי. אדר"ש סירב, והרופא החל להתווכח עם אדר"ש. כאשר הוויכוח החל לעלות לטונים גבוהים ודר"ג גלומן ראה שהרופא לא מבן לפני מי הוא עומר, הוא התעורר ואמרתו לרופא שמודבר ברבי, לא בן אדם רגיל, וצריך להתייחס אליו בהתאם, ואם הוא לא מסוגל לזה, שילך.

בשעה 1 אחרי חצות הלילה ירד גיסו של אדר"ש הרש"ג, נכנס לחדר המובייל וצלע לרופא גדור מלונג איילנד, הרש"ג התנצל בפניו על הצלול בשעה מאוחרת כזו, אך כיוון שמדובר בגיסו אדר"ש מליאבויטש, אכן מבקש ממנו שיבוא, הרופא ענה והגיע וכasher ראה את המ丑ב הודיע אדר"ש חייב ללקת לבית רפואי, ואמר לרבנית שבאים לא

ולחתענין במצב, החלו לדבר על הסדר שייהי מהר בתפילה ובכהיפות – שלא להסתיר את המוגנים ושיכנסו רק אורחים וכו' – שכן עדין לא ידעו את המ丑ב לאשרו. את את התגלו לאניש פרטימ בנסיבות כמה שהעליחו להזין לשיחות הרופאים שהתקיימו בגין-עדן-התחתון.

ד"ר גלומן אמר לאדר"ש שבענייני תורה ויהדות הוא מצית לאדר"ש, אבל בענייני רפואי הוא מבקש שאדר"ש ישמע לדעתו וילך לבית הרפואי. הרב השיב לו: באופן עקרוני אתה צודק, אבל במקורה הפסיכופי שלי, אתה לא יודע את כל הנתונים ובמילא אתה לא יכול להחליט.

ד"ר גלומן שאל את אדר"ש: מה זאת אומרת לא יודע את כל הנתונים? מה הוא צריך לדעת? הרבי לא לך עד היום תרופות. וזה דבר שפתאות קרה.

אד"ש אמר 'לא' בחכלויות, והוסיף: אני מעדיף להשאר כאן.

יש לך מושג מה קרה כאן בחדר הזה, ועל השולחן שלי? שאל אדר"ש לפתח את ד"ר גלומן.

אני לא יודע, אבל אני משער, השיב הר"ר.

אני לא יכול אפילו להתחיל לספר לך מה עבר בשולחן הזה, אמר לו אדר"ש, אבל בשביבי החדר הזה הוא קודש קודשים, אתה אומר לי עכשו לצעת מקודש הקודשים בבית הרפואי: ממקום קדוש למקום של טומאה?...

דברים דומים אמר אדר"ש לד"ר פולדמן: כאשר אמר לאדר"ש שבבית הרפואי יש סיכוי להתרפא מהר יותר, העביר אדר"ש על שולחן היחידות וארכוניות הספרים, ואמרה: אתה רואה את השולחן הזה והספרים הללו לךן מגיעים לפני אנשים כדי לקבל השראה, וגם אני מקבל השראה מהשולחן והספרים, ولكن כאן המקום הטוב ביותר לרופאתי –

במקום אמר ברוגזה לרופא: בשאתה שואל באפן כוה בורר שהרבינו יענה בך. הרוי היום יוציא ולפי ההלכה מותר לתת זריקה ורק בפקודת רופאי שוב ניגש הרופא אל א"ש והפעם אמרה: כרופא אני מצויה על הרבי וקבל את הזריקה, שכן עוצמת הכאבים מטנן את בריאותו. הרבי הטסים מיד אחר-כך ונדרם א"ש לזמן קצר.

בнтיטים יצא הקוצה של אנ"ש והותמים, ביניהם הרוב يول כהן, לאוחל, מאוחר יותר יצאה הקוצה נספה, גוזלה יותר.

הרבר גרון עבר על חקן של אח ועמד על המשמר ליד המוניטור, בכדי לעקוב אחר פעילות הלב הרופאים גם אמרו לרבר גרון שכנס לחדרו של א"ש לעיתים תכופות, בכדי לבדוק אם האינפוזיה הולכת בריגל (אחריו שנתיים התבטא א"ש אורות ניסתו התכוופה אז, ואמר לרבר גרון: מה נכנסת אז כל ומה דקות, האם חשבו שווה הסוף?...).

במשך הלילה הביאו כמה מכונות מבית הרפואה הסמן, "ברוקליין דזואיש", שאחד הרופאים הבכירים בו, ד"ר ריכתר, הורה לצוות הנהנלה שיתנו את כל המכשירים הנצרכים עבור הרבי. השטרטים ליד סדר הביאו במכוניותם את כל המכשירים. כאשר הגיעו בבורק הדרי טישולין הוא אמר שהמקרה מיוחד כמו בבית רפואי. אין שם מקום מיוחד כמו בבית רפואי, בך המכשירים היו מוכנה המראה כל הזמן את תנוזות הלב ממספרים שהמכוונה הזרמתה על מעב לא תקין בעקבות הלב בכדי שלא לגרום טורח לא"ש, הביאו מכונה מיוחרת. יקרה מאד, המבירה את הבדיקה באמצעות גלים ולא באמצעות חוטים. (מספרים שהרופאים היו בהתקפות גדולות מההתקפות של א"ש כשראה את תוצאות הבדיקה). ג-עדן-התהtron וכן הזאל הקטן נראו כמו מחלקה לטיפול נמרץ, בغال המכשירים הרבים שהובאו. כוח החשמל ב-סדר לא הספיק בשילוב כל המכשירים וכך נעה שאן צורף. אחד החסידים שנכח

- הוא יתבע אותה לדין על הונחה רפואיות יותר מזה. לפועל, כאשר ראה שאר"ש לא רוצה, הוא השאיר הוראות לרופאים ותרופות בתאם ח"ו המצב ירע, וביניהם תרופה שאם ח"ו יעבור התקף לב חזק עליהם לתת טיפול אחת ולחייב 60 שניות ובאמ לא יוטב אז לתת שוב פעם טיפול, אך אסור לתת את התרופה יותר מדי כי זה יכול לגרום להזק גROL ח'ג.

ביני לבני התאספו 20 רופאים וכולם היו את דעתם שאר"ש צריך ללבת בבית הרפואה, אך א"ש מיאן.

א"ש אמר שעל הרופאים לשקלול מול המעלות של השהי בית-רופא גם את החסרון שבאי-הנעימות שתהיה לו אם ילק לשם נגד רצונו, ולהכיעו שטוב יותר שיישאר בחדרו. לפי נוסחה אחת גם אמר שאמ יידי בבית-רופא הדבר יועור בהלה אצל החסידים, וכן אשר כאן בחדרו הוא בעל-הבית, ואילו בבית הרפואה הוא אחד בין הרבה חולים.

כאשר הרופאים ראו שאר"ש לא רוצה ללבת בבית רפואי עבו רובם את המקומות והלכו. לאחר מכן קרא א"ש לרבר גרון ואמר לו שלא ילק לבית הרפואה, ואם עירן לקרות משהו [ח'ג] שיקורה כאן בחדרו...

ד"ר גלומן אמר לא"ש שהוא רוצה לעשות אותו הסכם: הוא יהיה כל הלילה עם א"ש וייעקב אחריו המצב, אבל הוא מבקש שאם המצב יהיה יותר גורע ח'ג, שאר"ש יסכים ללבת בבית הרפואה. א"ש אמר יראה אחר בך/ הדיר רצה להאמין שהרבי מסכים...

בнтיטים התקינו קווי טלפון לשירות הרופאים. במשך הלילה עשו כמה בדיקות. בשעה 5:2 קיבל זריקה להרגעת הכאבם. מספרים שתחילה ניגש אחד הרופאים אל א"ש, שאל האם תת את הזריקה והוא נעה שאן צורף. אחד החסידים שנכח

אד"ש יMISSION לערוך על דעתו שלא לבת לבית הרפואה, הוא יאלץ לתת לא"ש זריקת הורמזה, וכשהוא"ש יישן יומין הד"ר אמבלנס ויקח את אד"ש לבית הרפואה.

הרביות שאלת אם זה בامت כל כך חשוב, והדר' השיב שעוד עכשו אויל הוא לא היה צודק בהסתמכו שא"ש ישאר, אבל עכשו זה יהיה ממש פשע מצדך, והוא מתעקש על זה.

תנו לי במה רקوت לחשב על זה, אמרה הרביות. היא הולכת לפינת התדר והתבוננה בינה לבין עצמה. כעבור זמן קצר חורה ואמרה לד"ר: ראתה אני מואוד מעירכה את מה שהיא עשו לך, אין לי מילيم להודות לך, אבל כפי שהיא אמרת לרופא קודם, שהרבי איננו אדם רגיל – אם הרבי עומד על דעתו שלא ללבת, בודאי יש לו סיבה.

הדר' אמר לרביות שא"ש אמר לו את הסיבה, שהחדר שלו הוא קודש קודשים, אבל הרביות אמרה שחייבת להיות סיבה נוספת.

'תשמע', אמרה הרביות לד"ר. 'כל השנהים, בכנות, לא וכור לי פעמי אחת שהחדר נגיד רצונו של בעלי, או עכשו, במצב כל כך חמוץ, אתה מעצה שניי עשה משחו נגיד רצונו? אני לא יכולה אם הרבי אומר שהוא רוצה להשאר כאן ולא ללבת בבית הרפואה, אני לא יכולה לתת לך רשות להשתתף ולקיים הדרמה ולקחת אותו לבית הרפואה. תאר לעצמך איך הרבי יՐגש כשהוא יתעורר וימצא את עצמו בבית הרפואה. הרי הוא יבין שאין הסכמי למחך הזה. אני לא יכולה להסביר לך, סיום הרביות בהחלטות.'

דר' גלמן אמר לרבי גורנر שהיבטים להביא לרופא נספּה. הוא אמר שמכיר לרופא יהודי עזיר משיקגו, שתמונתו הופיעה בדף השער של המגזין היוקרתי 'טיים', בשם

פנו למשטרה שהביאו ממחלני החירותם שלהם גנרטור מיוחד שסייע את החשמל הדירוש.

היו רופאים שאמרו שיש לקחת את אד"ש לבית-הרפואה אף שלא בהסתמכו, בעת השינה.

הרביות בישה שהרביות יחו דעתם אורות הנחיצות שא"ש ילך לבית רפואה, הרב גורנر אסף כמה מרבני א"ש, ורוכב אמרו שא"ש חייב ללבת בית הרפואה, בלבד מהרב דוד חנוני, שאמר שאמ אד"ש לא רוצה – לא צריכים הרביות להתריעב.

כאשר הרבי גורנر מסר לרביות מהtopic הדברים שרוכב של הרביים מוחזקים שא"ש ציריך ללבת לבית רפואה, החללה הרביות לעשות הכנות לה, ובקשה מהרב גורנر למסור לרבי את חוות דעת הרביות. הרב גורנر לא רצה למסור את הדברים בידיו שא"ש לא רוצה ללבת לבית רפואה, וביקש מהרב חודקוב למסור את הדברים. כאשר נכנס הרוב חודקוב, אמר לו א"ש: מכון שאנו שמע בקהל רבניים, لكن אני מבקש שהרבינו לא ימסרו את חוות דעתם בנושא כיון שאני לא רוצה ללבת לבית רפואה.

בש בבורק ראה הרבי גורנر שינויים על המוניטור וקרא לר' פלמן, שהי' במקום, דר' פלמן צלצל לרופא מלונג אילנה, שהורה לו בטלפון מה לעשות, הלה נתן אהת התרופות החוקות שהורה הרופא הנ"ל, בתחלת לא ראו את פעילות התרופות ולבן נתן שוב פעם, וזה העור.

דר' גלמן נכנס לחדרו של אד"ש ואמר לא"ש שהוא חייב ללבת בית הרפואה. אד"ש השיב בשילוח.

הדר' ניגש לרביות, שהיתה עדה לדו-שיח שניהל עם אד"ש במשך הלילה, ואמר שאין שם ברירה וא"ש חייב ללבת בית הרפואה. הדר' הבHIR לרביות שם

במהלך התפילה הגיע הד"ר וויס משקנו, שאף הביא עמו כמה מכשירים מבייה"ר שלו, שבאמצעותם יוכל שם לבדוק את תוצאות הבדיקות שיעשה כאן. מספרים שכשר הגיע ל-557 פרץ בבכי ואמרה תמיד ידענו שאד"ש מחולל נסائم ונפלאות לחולמים וכור, ואני בעצמי נוכחתי בכך כשתיפלתי במקרה שאד"ש שלח אליו להתרפאות, אך בעת עלי לבוא ולופאות את אד"ש. בשננס לחדר אמר לו אד"ש שרצו שיטפל בו כמו

בכל פצעינות ויגל.

מספרים שעצם הגיעו של הד"ר וויס גרמה לאד"ש להיות במצב רוח מורם. הד"ר וויס אמר שאמנם קשה לטפל בחולה בשאיינו בבייה"ר, אבל זה אפשרי. על עצמו אמר שאינו רופא גודל, אבל יודע מהו "דיברי" ולכון מקווה שיוכל לחתת את הטיפול הטוב ביותר. הוא אמר שיישאר ליד אד"ש עד אשר יבריא. הוא אף אמר שיש לשמעו לדעת אד"ש ולאפשר לו להשאר בחדרו, ומינה כמה מעילות בcker: כאן ייה הטיפול עם רופא צמוה, אד"ש יוכל להביע דעתו על הטיפול וגם לא יצטרך מהירוחק מהחסידים.

ובכן هي סדר הבדיקות: אחרי שהתקבלו תוצאות הבדיקות היו מראים אותו לאד"ש שהוא קובל איך ומה ציריך לעשות. הרופאים אמרו שאומר הכל לבדוק מתאים לשיטות הרפואה. הגיע גם רופא מילוולדן, בעל-תשובה, וכשנכנס אמר לאד"ש שבעת כשרואה את מצב אד"ש חושב הוא שחילל יו"ט בזה שבא. אד"ש אמר לו שעדרים שבאו לעזרת החדר לפעמים קרה ובאו באמצעותו זאת קיבלו אותם הבית-דין.

בשעה 11:00 יעצה קבוצה שלישית לאוהל. אחר הצהרים התקבלה הוראה מאד"ש שיכלום ילכו לבתי-כנסיות וישראל יהודים "מייט א שטורען". אד"ש אמר שאלה שרצו לעשות טובות בזיאתו שילכו לשמח יהודים.

ד"ר אירא וויס. ד"ר גלזון הבahir שהרופא הזה יכח בודאי סכום כסף גדול, והרב גורן אמר שכasher מדובר באד"ש – חכש לא מהווע בעיה.

(מספרים שבערך בזמן הזה בארץ-הקודש שלח האדמ"ר מגור [הבית ישראלי] את משלתו שיצא החוצה וישמע מה החדשות. כשוחר ספר ששמע שאדמ"ר מלובאוייטש עבר התקפת לב. האדמ"ר מגור שלו שוב וחזר וסיפר ששמע שלא היה זה התקפת לב אלא רק עיפות, ואמר לו הרבה "הלוואי וואלאט דאס געווען אווי". גם מספרים שהאדמ"ר מרימנייך הי' בלילה זה בקליפורני ובעת שערק את הקפות יצא להקפה שני' לחדרו למור תhilim – כנראה הרגיש משה).

יום שלישי, שמוני עצרת: לתפלת שחורייה הורה אד"ש לרוב גורן שהמנין יתקיים בגין עדן התחתון, לקריאת התורה הבניטו הספר-תורה לחדרו, והקריאת התקיימה על הסטנדרט של אד"ש. בתחלת מיאן הרופא שיכבדו את אד"ש בפרט, אך אד"ש עמד על דעתו וקובל מפטיר, ובעת אמירת המפטיר ישב על מטהו. את ההפטירה יכלו לשמעו גם בגין-עדן-התחתון, שם התקפלו לתפילה מוסף. דלת החדר נשארה פתוחה. בהוא אחרי ההפטירה שכב שוב במשיטה. "ההוא אלוקינו" וב"אתה בחרתנו" רמז בידו שיש לשיר עיי' שהכה קלות על המטה. אחרי התפילה התחיל לשיר "ושמחת בחגך" ואחר-כך ביקש שככל המתפללים יעברו לפניו ובירך את כולם ב"גוט יומ טוב". לכינויים אמר "ירוש כוח". לדבר שמעיל גוראי (מתל-אביב) הורה לדבר עם הגבאים

אורות מכירת המצויות בשבת בראשית. באמצעות תפילה שחורייה נודע לקהיל הגודל שהי' בבית-הכנסת למטה שהרופאים קבעו שהמצב הולך ומשתפר. אחד השלווחים הכריז שכולם מקבלים על עצם להשתפר ומבקשים מהקב"ה שישלח בקרוב רפואה שלימה לאד"ש.

יערכו את ההקפות ושינויו בשמחה ושלאל גרע משמות התג

אד"ש הורה לרשות – דרך המוכיר הרב גורנر – שעת הפסוקים מ"אתה הראת" ימכרו הערב לטובות ישיבת תומכי תמיימים, כרגע מידי שנה, בלי שינויים, ואת השחתפותו יתען אד"ש בדולרים בודדים ואלו שיקנו פסוק יקבלו دولار אחד.

לל שמחת-תורה: רוב הקהל הלך לבתי-כנסיות, השנה גם למקומות מרוחקים ביוזר לאור ההוראה שליכו עם "שטרועם", לשם יהודים בשמחת התג. אלו שהלכו לבתי-כנסיות בשכונות קווינס הלבו גם לאוהל היהות זהה לא רחוק מהמקום שהלכו. בשעה התקיימה התוועדות חסידית בהשתתפות זקני ומשפעו אנשי. הרוב מרדכי מענטליך חור על שיחת אד"ש מ"ג תשרי והרב יואל כהן לימד שיתה משמח". בהתוועדות זו חילקו את המשקה שננתן אד"ש לרבי קורנובסקי. הכסא של אד"ש ניצב במקומו ליד שולחן התוועדות. באמצע ירד הדיר וויס שרצחה להגיד כמה מילים באידיש דוקא. הוא בירך את אד"ש ואמר לקהל שהמצב כבר יותר טוב.

בזמן זהה שאל אד"ש את המוכיר הרב גורנר האם הלבו לשמה בתאי-כנסיות וענה הלה שכן, אד"ש המשיך לשאול "ווזאש טוט זיך אונטז? (בבית-הכנסת)". וענה שמתוועדים החל מהשעה 9. שאל אד"ש: "מייט א שטרועם?" והוסיף שיטורו אמר שיתוועדו "מייט א גרויסן שטרועם".

אחרי התוועדות התחלו במכירת ואמריota פסוקיו "אתה הראת". בדרך כלל נהוג שביליה זה מתכבד אד"ש לומר את כל פסוקיו "אתה הראת" בפעם הראשונה, ובשני הקרים בפסוק ראשון ואחרון. גם הפעם נהגו כך וכל הקהל אמר פסוקים אלו. את הפסוק "ופרצת" קנו החתמים בסך של 500دولר. אחרי כל פעם שיטורו את "אתה

בשאלה הרופאים בא לבקשת בדיקת הדם דקירות המחט או הריקנות שנוצרת במוח. בשעה הרופא שהריקנות גורמת סיפר לו אד"ש שפעם הגיע אליו אחד שטען על עצמו שהוא ריק ואני שיר לבלום ואד"ש אמר לו שאדרבה. הריקנות מושכת לתוכה בכוח חזק יותר ובמילא הרי הוא כל ענייני טוב וקדושה. וסיים אד"ש: בשמיינו-עצרת נוהגים הרובנים לומר "surma'ans" (נאומים) ומכיון שאיןני מושחה בעת לדבר לקהל בכך אמרתי לך מה שאמרתי ותמסור זאת לשאר.

מטיפים גם כי הרופאים שאלו את אד"ש מודיע לא סייר כבר לפני כמה שבועות שמרויש כאבים בלב ואד"ש ענה שככל פעם כשהרגיש כאב עשה לעצמו עיסוי והכאב חלף. בעת אמר להם אד"ש שלא יפרנסו את המכבב אם ישתנה לרעה. אחת שעבדה בשרותת בית אדמור (מהורייצ') נ"ע ובכעת סידרה משהו בחדר אד"ש ביקשה רשות לשאול משהו. אד"ש אמר שיכולה לשאול והוא שאלה אם מישחו אחר הי' באותו מ丑 והי' שואל את אד"ש האם לנסוע לבית-הרפואה, מה הי' עונה לו. אד"ש השיב לה בשאלת: "זואלא ער מיד געפאלגעט?" וכשבענהה שכן המשיך אד"ש: "במילא דארך מען מיר איזטער אויך פאלגן..."

אהה"ץ נכנס לחדרו הרוב שלמה אהן קורנובסקי (יחד עם הרוב גורנר). בשנכנס איחול לאד"ש רפואה שלימה ופרץ בכפי ואד"ש אמר לו: "ס'אי דאך א סתירה צו ושמחת בתגיך, מיזoil דאך או מיר זאל צוקומען אין בריאות, איז דקס דוקא דורך מרבה זיין בשמחה. [= אם דואגים לבריאות או יש להזחות בשמחה] בכיוות איז נגד רצוני". ונתן לו שני בקבוקי משקה (שהכניסו אליו עוד עברב החנן) והורה שביליה תתקיים התוועדות כרגע, שבודאי לא יחסרו בה דברי תורה, התעוררות ושמחה, ושהארוי

שادر"ש לא יהא נוכח בהתוועדות), לא צריך להרים ע"ז גרעון, כי אם אדרבתת, אדר"ש אמר לרב גורן שידבר על זה ("דורכערען") עם הרוב יואל כהן וכן שייסוף בו מראים-מקומות וכו'. אחר כך אמר אדר"ש לרב גורן שילך לחתוג את הקפותו. הרבי נח המשך היללה ולא התקיימו הקפות בחדרו.

יום שמחת: תפילה שחרית במנין מצומעם התקיימה בגן-עדן התחתון. אדר"ש סגר את דלת חדרו ואמר: "אין געפין זיך אונטן" (עם המניין של כל הקהל). ל"אתה הראתך" נכנסו אחדים לחדרו ואדר"ש אמר פסוק ראשון ואחרון בשלושת הטעמים של "אתה הראתך", להקפות כבוד אדר"ש כריגל ועשה סיבוב בחדרו, בהקפות לא שרו. בקרייאת-התורה עליה לחתן בראשית, להגבבה נעמד אדר"ש, ובאשר ביקש דר' וויס שادر"ש יתישב לשמש' של מוסף אמר אדר"ש כיון שאנו כבר עומר אמשיך גם לעמוד בשמש'ע. בחורת הש"ץ של מוסף שרו ב"הוא אלקינר" וב"אתה בחורתנו". בבחנוך'ס למיטה נערכו הקפות במו אחותלו. הפסוקים נמכרו בריגל לטובה ה"מרכזי לענייני חינוך" והקהל אמר את הפסוקים בהם כיבדו את אדר"ש.

לערך בשעה 5 שאל אדר"ש את המזוכר הרב גורן מה נהשה למיטה (בביבהנ"ס) וענה הלה שהקהל בשמה רבה. אמר לו אדר"ש: "זאג דעם עילם או אופיך וויטער זאל זיין מיט נאכמער שטורען". בהתוועדות נכחו רוב אנ"ש זוקני אנ"ש, נשים וילדים וכו'. הרוב אמר קודם השקעה והרב גורן מסר את התוועדות לאדר"ש. בהתוועדות זו אמר הרב מענטליך שבשים לב לשוחת יג' תשרי ורואים אז עיר הדעת שווין אלצ' דעמאלאט באווארענט. הרב גורן חזר על השיחה שאמר לו אדר"ש לחזור ואחריו כן דבר הרב יואל כהן בעניין ההבדל בין השיחות הוו לשיחת יג' תשרי, והסביר שב"ג תשרי דבר וכי שזה בעולמות, שיש עצמות וכו', משא"כ

הראתך" שרו ורקיו "לשם שמחת יו"ט", לאור הוראת אדר"ש שהכל יתנהל כריגל בלי שינויים. בהקפה ראשונה ושביעית רקי הרש"ג לבך. הלילה הגיעה ל-סלה אנשי הקונסולי"י היישרائيلית והתכבדו באמיות פסוקים. אחר-כך נערךו הקפות בשבין הקפה להקפה רקיו ושרו מזמן נזון השמחה הייתה מעלה מהగבלות - לאור בקשת אדר"ש, שרו את הניגון "זאל שווין זיין די גאולה" והחליפו מילים אלו במילים "דער רבוי זאל געזונט זיין" ואחר-כך החליפו במילים אלו במשך שעה שלמה בירוקדים. באותו זמן קם אדר"ש ממתחו ועמד על רגליו ואמר שעשרה זאת בכדי שהרב גורן יוכל למסור לקהל שהוא מרגניש טוב "באופן גלי". אחד הרופאים אמר שם ידעו הקהל כמה נתה רוח גומן וזה לאדר"ש היו מנגנים אותו כל היום, כשהשمع את הניגון הנ"ל אמר אדר"ש לו甫א: "דאס איז חסידים". כששאלו את אדר"ש האם הרושם מהשרהינו איינו מפיער, וענה: "עס איז א געשמיינע מזוק". בבית-הכנסת נמשכו הקפות עד אור הבוקר. נודע שאדר"ש התפלל ערבית,קידש ואכל משחו.

בכללה אמר אדר"ש שיחה קצרה לפני המזוכר הרב גורן וביקשו שימסרו אותה בחתוועדות של מאוחר (התובן הוא דבריו הניתן לרופא בעניין הריקנות, שכasher יש חסרון בעניין הרוי זה יכול להחבטאות בשני אופנים: א. שכל הדבר (העניין) חסר. ב. שחרר בהעניין (בלומר לא שהרב חסר אלא שישנו חסרון בדבר (בהעניין)) ואו זה מכירח תוספת ותגברות. ובדוגמת שאיבת הדם וההוראה שאמר בוה לאחר ביחסיות שאם מישחו הוא כל' ריק הוא שואב יותר כוחות מנשנתו וביכולתו לקבל. וכמו"ב בעניין העצום שלצורך התהווות העולמות הרוי הצטנום הכריח את ענן הקג, והוסיף, בין שישנו ענן ד"יפקד מושבר" (הכוונה,

ד"ר פולדמן סייר, שבעת שאר"ש אמר את השיחה, המוניטור הראה את תנודות הלב והיה פלא גדול, שלמרות שכאותם ימים היו בעיות בדופק הלב, הרי ברוגעים בהם נשא אדר"ש את שיחתו, הכל היה בסדר גמור. רק לאחר שאר"ש סיים את השיחה חזרו ההפרעות לבב. הרופאים התפעלו מכך מאוד, והבינו שאר"ש הוא למללה מהטבח לגמרי.

יום חמישי, כ"ד תשרי, אסרו-חג: אדר"ש
עללה לתורה בחדרו ואמר את הקדושים בתפילה [אי]רכיזיט זקנתו הרבנית רחל ינובסקי ע"ה, שנרשם בשיחת כ"ד תשרי תש"ג, וראה 'בית משה' 303 ע' 66].

בבוקר פורסם מטעם המוציאות בשם אדר"ש שمبرקים להמשיך לכתוב מכתבים במקורם, וב"ה המצטב משתפר. בן נורע שבערב התקיים ייחודה עבור האורחים, אדר"ש ישב בפתח חדרו ויקבל את הפקים, אך בשעת מעשה לא יקרא אותו ולא יענה עליהם (מפני השמועה), בתקופה זו נכנסו אליו מוקני החסידים וביקשו שלא יכbrid על עצמו את העבודה ביחידות וכיו"ב, ואמר להם אדר"ש: "ברינגען משיח איי נאך שועערער".

הרב חרקוב חילק היום בקבוקי משקה לאורחים השלווה. היום הגיע בשולחות לבניין 577, כדי שלא יפריעו למנוחות אדר"ש. הבחוורים לומדים בזאל לטמה והוקמה מהצעה כדי שהמנינים הרבים לא יפריעו לסדרי הלימוד. את המכתבים למועדות מוסרים דרך אחד מחלונות המזכירות שנשאר פתוח.

היום ביקש אדר"ש שיביאו אליו את כל הדואר שנתקבל ביום אחד. אחד הרופאים אמר שאולי כדי שינוי משך זמן, כי' שבשות, ואחר-כך יתחיל לענות על המכתבים, אך אדר"ש אמר שבאמת יתבה עד

בשיחה זו מדובר כפי שהוא בעבודת האדם, שעריך להיות עובדת התהותנים. והסביר שזה צריך להיות בב' הקווין, הן בסור מרע והן בועשה טוב. בסור מרע הכוונה שיפסיקו לכתחוב מכתבים שבהם עניינים שהם עגמת-נפש לאדר"ש, ובועשה טוב שיויסיפו בשיעוריהם וקבעת עתים לתורה, ושביל אחד ירגיש חوب לעצמו לעסוק פעם בשבועות במבעדים. הרוב כאן אף הסביר את לשון אדר"ש שהמצטט "הכרייה" את הקו, שלשון זו כמעט ואינה מצור ביחסות.

בסיום התהוועדות, בשעה 11, בא הרב גורנر עם גיבונו של אדר"ש (שבתוכו קצת יין) ובקבוק יין ואמר שאר"ש הורה למסור זאת לרוב חרקוב לחילק למשתפי התהוועדות. עוד אמר שאר"ש אמר לו להזכיר הכירה אבל אמר לו "דאס זאלסטו זוי זאגן נאך זיער מעריב פאר הבדלה".

אחריו תפילה ערבית הודיעו הרב גורנر שאדר"ש יאמר הערב שיחה בחדרו ה'ק, ע"י רמקול, וזכה לו למושע זאת בביבהנ"ט למטה. במושאי החג הגיעו רבים מקומות רחוקים – כרוניל מידי שנה.

הרופאים נתנו לאדר"ש רשות לדבר במשך חמיש דקות. השיחה התחללה בשעה 12 ונמשכה 22 דקות (שיחה ומאמור (כעין שיחה) ד"ה "להבין עניין שמחה"ת). לkrאת סיוםה, כאשרם את הברכות, בכח. בשאלתו הרופאים (שאיןם מבינים אידיש) מה דבר בעית שכבה, ענה אדר"ש שבירך את החסידים ודייבר בעניין משית. גם אחריו השיחה בכח אדר"ש. הרופאים אמרו שמעבב הלב לא השתנה כתועצה מהධיבור. הרופאים גם שאלתו אם הטפיק לדבר כל מה שרצה ונעה שם هي תלוי במה שרצה לדבר – הרי אין שייעור לזמן הדיבור. בן אמר אדר"ש שכוכות שדיבר הטוב לו והודה לוופאים שלא עזרו לו במעט. השיחה הועברה ע"י הטלפון (שידור) למקומות רבים בכל קצווי תבל.

- ערש"ק בראשית השלמה ותוספת אור "בי טוב", אוכור ע"צ.

הרשות ג' נבנש היום אל אד"ש ויאמר לו אד"ש שבשבת ימכו את המצוות בריגל.

אד"ש הגיה את השיחה ומאמור (בעין שיחה) של מוצאי שמחה – ויל בקונטרס.

בליל שבת שאל אד"ש את הרופא היכן הוא חולן, וענה שאל הרוב יהודה קריינסקי, ובקש אד"ש שיקרא לרוב גורניר וימסור לו ולרב קלין שיילכו לעשות קידוש ולאכול סעודת שבת בביתם.

שבת בראשית, כ"ז תשרי: חפילה שרירת התפלל, קצת באיחור, בואל למעלה, קראו בתורה בחדרו אד"ש, בספר-תורה של מישית אד"ש עללה לתורה וקרא את ההפטרה בעמידה. את קריית ההפטרה סיים כמנג' האשכנזים [שג. הייתה שנה מעוברת, ובשנים מאוחרות יותר ספר אד"ש שכן נהגו נשאי חב"ד בשנה מעוברת לטיסות הפטרת שבת זו כמנג האשכנזים, ואינה הוראה לרבים]. תפילה מוסך המשיכו בגן-עדן-התהtron. אחרי התפילה אמר לד"ר וויס שיקרא למתפללים ואמר לבולם "גוט שבת". בקריאת-התורה עללה גם החתן ג' מינקוביץ שהשחת האופורפערנייש שלו ואד"ש ברך אותו במלול טוב

כשעה 1:30 החלה ב-557 התועדות חסידיות לבוד שבת בראשית, שבת מברכים. בתחילת התועדות הגיע המזcur הרוב גורניר ומסר יון שביקש אד"ש לשלווה להთועדות זו, וכן הודיע שטומצאי שבת, בשעה 15:08, יאמר אד"ש שיחה בחדרו.

כאשר שמעו הרופאים שאד"ש רוצה שוב פעם לומר שיחה, ניסו להתגונג, אך אד"ש אמר שום דבר לא יעוצר אותו מלומר שיחה בפני החסידים.

הרוב מרדכי מענטלייך חור על השיחה ממוצאי שמחה-תורה, הרוב נחמן שפירא חור על אחת משיחות אד"ש ברשי' ואחד

או הרוי לאחריו ב' שבועות תהי' העבודה קשה יותר, מפני שהוא ריבוי גדול של מכתבים. ועוד אמר, שכמו בעישון סייגיות הרוי מי שרגיל בויה אין יכול להסיח דעת מהה כלל, ואם צריך להסיח דעת בעל-כורך או פועל זה על בראותו, בידוע בחכמת הפסיכולוגיה, במ"ב היהות והוא ריגל כל הזמן לקבל מכתבים ולענות, הרוי אם יפסיק פתאים ישפייע הדבר על בראותו. אחד הרופאים העיז שאחד מחברי המזcurות יקרה את המכתבים ויתן לאד"ש דוח כללו מהגעשה, ועל זה אמר אד"ש שזה בדורמת רופא שיבוא אליו חולה והוא ישלח אותו למשחו אחר שיתן לו דוח כללי מהגעשה עמו, שמוון שאף רופא לא יעשה זאת, וכן הוא בנידון דין.

בערב התקיימה ייחודה לאזרחים העומדים לנסוע עד יום א'. אד"ש ישב בפתח חדרו במשר כחץ שעה וכל אחר עבר ומסר את פתקו. אד"ש נתן לכל אחד ואחד דולד לצדקה ואמר: נסעה טובה, שנת הצלחה בಗשמיות וברוחניות וברווחניות ובגשמיות, ויעקב הילך בדרךו בכל העניינים. היו אבלו שאד"ש דיבר עם עוד. בשחבחן ברב יעקב יהודה העבט חייך לעברו.

יום שישי, כ"ה תשרי: לד' וושא ווילימובסקי, שכטב היום דוח על קביעות הלימוד של האזרחים, הויאל אד"ש לענות (המילה הראשונה הורגשה בתוך מכתב השואל, שימוש-מה כתוב פעמיים שהיה הוא "כ"ז תשרי") "עש"ק – בראשית ובודאי מכינים התועדות בש"ק זה כמהתאים להשלמה ותוספת אור כי טוב" – בלאשון ב"ק מ"ח אדמורי^{*} ופשו שבועוני לכ"ט שבנ"י נמצאים שם ותהיינה בהצלחה רבבה". על ההודעה אודות התחלה לבورو-פארק הויאל אד"ש לענות: "עת' ות"ת ודבר בעתו

* ראה בפנים הספר עי 113 ואילך, עי 149 ובהמשך שם.

מההתקפת לב שעבה, כדי שייעשו מחקרים רפואיים אשר בעת שמעריכים את מצבו הבריאותי של האדם – שלא יסתכלו רק על גילו ומצוותו הביולוגי וכו', אלא גם על האמונה של החולה בה, מה שה' אהוב את כל אחד ואחת, שביל זה משפיע על האופטימיות ובמילא זה משפיע גם על הכוונות הפיזיות.

יום ראשון, כ"ז תשרי: בשעה 20:08 בערב ישב אדר"ש בפתח הדרכו וקיבל את האורחות ליחידות. בל אחד מסר פתק לידי אדר"ש (שהכינו לו קופסה שהונחה על-ידי) אשר ברוכו בשנת הצלחה בגשמיות וברוחניות. כן נתן לכל אחד دولار לצדקה. היו כמה שאדר"ש קרא על המוקום את הפטק שנתרנו ונעה להם. את אחד שאל האם כתוב כל מה שרצה. בשער ר' זושא ווילימובסקי שאל אדר"ש מתי הוא נושא ונעה שלמהות. שאלו אדר"ש: "או איר פאאט אוועק זוער ווערט אייער מללא- مكان?". הלה ענה שמשייר מללא- מקום. שאלו אדר"ש: "אויף אייער ארט וועט מספיק ויין איין מללא- מקום?". עוד שאל מיהו הממלא מקום וכשענה שהרב ולמן אבלסקי אמר לו אדר"ש שהיות והוא (הר' אבלסקי) בזון, שיראה לעוף אליו גם לוי. בסוף היהידות, שארכה בחצי שעה, נתן אדר"ש دولار לכל אחד מחברי המוכירות ולרופא וברכם שתהיה שנת הצלחה בגשמיות וברוחניות.

יום שני, כ"ח תשרי: קריאת-התורה בחדר אדר"ש אשר עליה לتورה. גם העבר התקיימה יהדות כמו אטמול, ממשן בחצי שעה. כשהעיר הרב ולמן אבלסקי שאל אותו אדר"ש האם הוא מללא מקום של ר' זושא ונעה בחוב אדר"ש ברך אותו בהצלחה ושאלו האם יש גם לוי, הלה ענה בחוב (הר' י.צ.ה.) ואדר"ש חירך ואמר שידה בהצלחה ושיהי "זילו עליך וירושתך". להרבה יולדות נתן אדר"ש שני דולרים ואמר שישפיעו על אחרות שידליך נרות שבת.

הבוחרים חזר על שיחה בזורה, אחר-כך יצאו כולם לתהילכה לבورو-פארק.

אחרי מעריב התחליו בחורים מהטהילה ולערך בשעה 20:08 החל אדר"ש בשיחה. לפני השיחה ביקש שיתנו לו את הגארטל והכובע. השיחה כללה מאמר (בעין שיחה, ד"ה "בראשית ברא וגוו") וארכאה חמימות דקות (הרופאים נתנו רשות לעשרות דקות). אמרים שאדר"ש אמר לרופאים שברצונו לדבר לכל הפחות פעמי שבוע ווהרופאים הרשו לפעם הבאה שידבר שעה).

וראה בפנים הספר עמ' 149, ע"ד חלוקת בקבוקי משקה.

בתקופה זו ניהל אדר"ש עם הרופאים שיחות ארוכות בענייני רפואיים. כל הטיפולים שעשו הרופאים בוצעו רק בהסכמה אדר"ש ולא לפי כללי הרפואה, עד כדי כך שכאשר הגיע מאוחר יותר הרופא המומחה דר' לאן מבוטון, וביקש שימטרו לו את מהלך הדברים ממציב בריאותו של אדר"ש מליל שמחה". התפלא על הרופאים שהרשו לרבי לדבר שיחות ולקבל אנשיים ליחידות, והרופא התבטה שהוא הי' שלול מהרופאים את הרישון לרופאה שקיבלו... דר' לאן התגנד לזה, אך אדר"ש המשיך באמירת השיחות ובמשך הזמן אף נכנס לבית הכנסת לתפלה בששת.

בשלב מסוימים ביקש אדר"ש שלא יביאו וופאים חדשים בנוסף לצוות הקים, ואמר שכאשר רופא חדש מגיע, הרוי לאחר חצי שעה הוא מביע חווות דעת שונה מהרופאים בצוות הקבוע, רק כדי שירגשו שעוד רופא מומחה בicker... אדר"ש גם ביקש מהרופאים שלא ישנו הרגלי האכילה ושתיה שלו. על פי השמועה אדר"ש גם לא רצה לקח חרופות וביקש שהתרופות ניתנו באמצעות זריקות או האינפוזי.

בין השיחות הרבות שניהל אדר"ש עם הרופאים, העז אדר"ש לרופאים, שכתחזקה

של ברכה, וחלוקת החנוכה געלט בנה ג' רחנוכה, הייתה בהמשך לדבריו א"ש אללו.) יום חמישי, בדרכו מ"ח: קריית-התורה בחדר א"ש אשר עללה לתורה (נכנס מנין מצומצם, שככל את חביריו המזוכירות, וכן הרב דוד ראסקין ור' מאיר האRELIG ועוד כמה מהאורחים שטרם נסעו).

בשעת העזרה פורסם בשם א"ש שרואה שיסרו את כל המהסומים מפתח הבית (שנסגרו אחרי שמע"צ). וכמו"כ שיפתחו את הזאל למעלה כדי שיוכלו ללמוד שם. לשאלת הרופא האם אין הרוש מפיער למנוחה, אמר א"ש שקול תורה לא מפיער.

בהמשך הזמן ביקש א"ש מהרופאים שיתדרלו לא לעשות בשבת את הבדיקות הרפואיות רק ידחו זאת למוצאי שבת.

א"ש השתרל להתפלל תפלה מנוחה וערבית בחדרו, בשעה שמניין של הבוחרים מתפלל בזאל (מנחה בשעה 15:3, וערבית 6:45).

בעת שדבר ע"ד הליכה למקום, שאל הרופאים את א"ש כמה פעמים הוא טובל, אך א"ש השתרט מילגות להם את מספר הטבילות.

במשך חודשים לא נסע א"ש לאוהל, על המענות שא"ש ריגל לענות על מכתביו בקשת ברכה, ב"אוכיר על העזון" – בתקופה זו הי' א"ש כותב: "אוכיר בעת רענן".

שבת פרשת נת' ב' מ"ז בשעות הבוקר נודע שא"ש ביקש מהרופא רשות להיכנס לזאל למעלה – בפעם הראשונה מאז שמע"צ – ולשםו קריית-התורה ושיחי' בעלי הגבולות, הינו, ניתנו לכלם להיכנס. כשאמורו לא"ש שא-אפשר להכנס את כולם מפני ישיה' דוחק ומחרור באיר, אמר א"ש שרצו יותר שיכנסו מאשר שיגבילו את הקהל מהיכנס. למרות זאת הוחל שיבנסו רק האורחים האמורים לנסוע

כמו ילדים שעברו צו כל אחד לברכה שיחי' ור' שסידר ולמדן. כשה עבר הרוב ישראל גליינשטיין מאיילת נתן לו א"ש (מלבד לדולר האיש) כמה שטרות ואמר לו שזו השתפה בתהוועדות באילת ושיחי' בהצלחה וشنשemu בשו"ט. לב גרשון מענדל גROLIK ממילנו (ולעוד כמה מבין העוברים) אמר שנתראה בשנה הבאה געונטער-הייט. היום הגיה א"ש את הלקו"ש לפרש בראשית ופרש נח ובן חלק מהשיחת דמוציאי שבת בראשית. יום שלישי, ערב ראש-חודש מר-חשוון; היום עבר א"ש התתקף לב קל. ההתקף לא זהה בשעת מעשה, ורק לפי הבדיקות אחר-כך התברר הדבר.

(מפני המשמעה: הד"ר וויס אמר לא"ש שאשתו מבקשת ממנו שיחזור לבתו בשיקגו אבל הוא רוצה להשאר כאן. א"ש אמר לו שישמע בקהל אשתו שהיא עקרת הבית, בשם שהוא, א"ש, שמע בקהל עקרת הבית שלו, הרבנית, בנוגע לנסועה לאוהל, שאמרה שלא לנסוע והסכים לה. עוד מספרים שהרופא אמר לא"ש שישמור על בריאותו, כי אחרת יש חזו סיכוי של 25 אחוז שהתקף לב יחוור. בسؤال את א"ש אם שמע מה שאמר לו, ענה א"ש: כן, אם אני שומר על הבריאות יש סיכוי של 50 אחוז לא יהחוור.) יום רביעי, א' דרכו מ"ח קריית-התורה בחדר א"ש אשר עללה לתורה. על דוח' הפעולות שהגיעו מהעיר רומה הויל א"ש לענות: "נת' ות' ח' ודבר בעטו – הימים דסיום וחותם חודש השבעה המושבע בכל ומשפיע מזה בכל השנה, אזכיר עה'צ".

א"ש שאל את ד"ר וויס איך הוא יכול לפצות את החסדים בו הלא הטעוד בשמה'ת ושבת בראשית. א"ש התויעץ עם הרופא אורdot זה, אשר בתוכניתו לקיים התוועדות מיוחדת על זה. (כגראה שההתוועדות מיוחדת בזאת חנוכה תשל'ח, עם כס